



perFORM

αναζητώντας μορφολογικά
εργαλεία για την παραγωγή
θεατρικού χώρου.

Χρονοπούλου Αιμιλία
επιβλέπων : Στ. Σταυρίδης
σύμβουλος : Π. Βασιλάτος
Οκτώβριος 2016
Μηχανουργείο

εισαγωγή



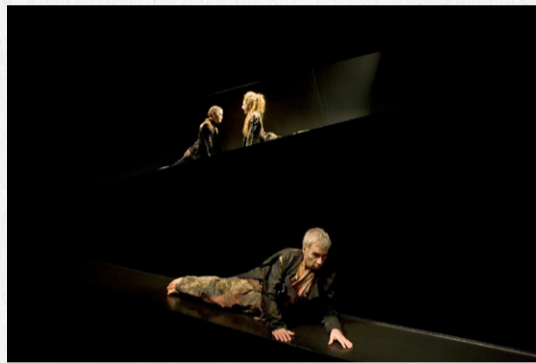
Είναι δύσκολο (ή ίσως στείρο) να διατυπώσουμε έναν ακριβή ορισμό της θεατρικής πράξης. Ίσως οι λέξεις που μπορούν να περιγράψουν την οπτική μας γύρω από το θέατρο να είναι η **ατμόσφαιρα**, η **σωματικότητα**, η **κίνηση** και ο **λόγος** σε μια αδιάσπαστη σχέση και ενότητα. Όλες αυτές οι έννοιες φιλοξενούνται στο θεατρικό χώρο. Ο θεατρικός χώρος για μας είναι δέσμιος της θεατρικής πράξης. Την αναδεικνύει και δεν την "καταπίνει". Υπόκειται στις αρχές και στις προσαγωγές της.

_περί Θεατρικού χώρου

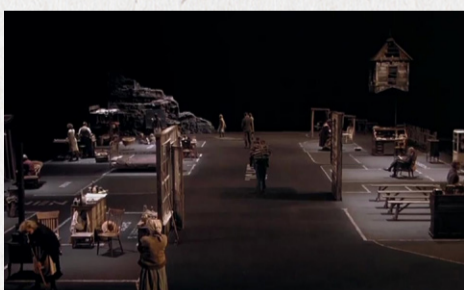
Με οδηγό τη θεατρική δράση και το πώς την ορίσαμε, ξεκίνησε η αναζήτηση για την εύρεση ενός μορφολογικού εργαλείου που να μπορεί να την υπηρετήσει. Στόχος μας είναι η σκηνή να γίνεται κομμάτι της παράστασης, να ενσωματώνεται με τον καλύτερο τρόπο στη δραματουργία, να παράγει αίσθηση και ατμόσφαιρα θεατρική, να "κινείται" μαζί με τον ηθοποιό και να "μιλάει" μαζί του.¹ Να μεταβάλλεται για να μπορεί να καλύψει κάθε θεατρική ανάγκη και απαίτηση. Να αποτελεί έναν ζωντανό οργανισμό, συνοδοιπόρο του ζωντανού θεάτρου.²

Για εμάς η σκηνή δεν περιορίζεται στο χώρο δράσης του ηθοποιού. Ολόκληρος ο θεατρικός χώρος αποτελεί εργαλείο δραματουργίας. Τα καθίσματα, οι χώροι "υποδοχής", συμμετέχουν στη θεατρική δράση και η παράσταση εξαπλώνεται στο χώρο, αγκαλιάζει τον θεατή, τον κάνει κομμάτι της.³ Αυτή η σχέση μεταξύ θεατή και παράστασης μας απασχόλησε πολύ κατά τη διάρκεια διερεύνησης του θέματός μας. Το όριο μεταξύ δράσης και θέασης καθώς και η διάσπασή του μπορούν να παράξουν πολύ διαφορετικές θεατρικές ποιότητες. Θελήσαμε το "εργαλείο" μας να παρέχει δυνατότητες πειραματισμού με αυτό το όριο, να μην το επιβάλλει αλλά να το αφήνει να εμφανίζεται όποτε είναι απαραίτητο στην παράσταση. Έτσι η κατασκευή μας μεταβάλλεται από περιμετρικό σε μετωπικό θέατρο και σε θεατρικούς χώρους που δράση και θέαση εμπλέκονται με τρόπους που δεν είναι εξαρχής προσδιορισμένοι.⁴

Βασισμένες στη σωματικότητα του θεάτρου και με σεβασμό στην ανθρώπινη κλίμακα του ηθοποιού, μελετήσαμε πλαστικές μορφές που ακολουθούν την οργανική δομή του ανθρώπινου σώματος αλλά που μπορούν να μεταβληθούν και σε ορθοκανονικές διατάξεις. Ανεξαρτήτως μορφής όμως, ολόκληρος ο θεατρικός χώρος μελετήθηκε σαν ένα ενιαίο σύνολο οργανικών οντοτήτων στον τρισδιάστατο χώρο, σαν γλυπτό που όμως δεν είναι στατικό και ακίνητο αλλά είναι ζωντανό και συμμετέχει στη δράση.⁵



_περί Θεάτρου δρόμου



Από τη δεκαετία του '60 και έπειτα το θέατρο άρχισε να εγκαταλείπει το θεατρικό οικοδόμημα και να εξαπλώνεται στο δημόσιο χώρο, ή σε χώρους που δεν είχαν καμία σχέση με τη θεατρικότητα όπως ήταν στενά ορισμένη.

Για εμάς το θέατρο δρόμου πέρα από την αμφισβήτηση στα τότε υπάρχοντα θεατρικά δεδομένα έχει πολύ μεγάλη κοινωνική και πολιτική αξία, που έγκειται στην αποκοπή από τη βιομηχανία του θεάματος και στην ελεύθερη διακίνηση αυτού του πνευματικού αγαθού.

Αυτός ήταν ο λόγος που προσπαθήσαμε να βρούμε εργαλεία κατασκευής μεταβαλλόμενου και μεταφερόμενου θεατρικού χώρου, οικονομικά προσιτά και εύκολα διαχειρίσιμα από τον οποιοδήποτε, ώστε να συμβάλλουμε κι εμείς στη διάχυση αυτής της πρακτικής. Κι ενώ ένας από τους στόχους του θεάτρου δρόμου είναι να αναδείξει την παράσταση και όχι το χώρο ως το σημαίνον (χαλάκι του Μπρουκ) θεωρούμε ότι η προσέγγισή μας για μια κατασκευή που συμμετέχει στην θεατρική πράξη δεν αντιβαίνει αυτή την αρχή.⁶

1. "Ο καθένας μπορεί να φανταστεί τι θα γίνει αν εισάγουμε μια ολότελα νέα αρχιτεκτονική, μετατρέποντας τη σκηνή σε μια θεατρική μηχανή, "μηχανή που παρασκευάζει παραστάσεις", αν μεταλλάξουμε τη σκηνή σε μια χώρα των θαυμάτων, μια αρένα όπου θα αντιπαλεύουν ιδέες. Η ακόμη αν τοποθετήσουμε το κοινό πάνω σε περιστρεφόμενο δάπεδο, γκρεμίζοντας έτσι δυναμικά την στατική ψευδαισθήση της σημερινής σκηνής. Δεν ισχυριζόμαστε ότι η νέα τεχνική θα είναι και σωτήρας του θεάτρου. Λέω μόνο ότι μπορεί να εκφράσει ένα νέο θεατρικό περιεχόμενο, παρέχοντας ελεύθερο πεδίο δράσης στις δημιουργικές δυνάμεις των συγγραφέων, των σκηνοθετών και των ηθοποιών. "Έρβιν Πισκατόρ Συλλογικό, "Αρχιτέκτονες του Σύγχρονου Θεάτρου", εκδ. Δωδώνη

....

' Το αισθητικό πρόβλημα στο σκηνικό, όπως το ανέλυσε ο Άππια, είναι βασικά πρόβλημα πλαστικό. Το έργο του σκηνογράφου είναι να συσχετίσει σχήματα μέσα στο χώρο, σχήματα που άλλα είναι στατικά και άλλα κινούμενα.

[...]

Τα πλαστικά στοιχεία που ενέχονται στο σκηνογράφημα, σύμφωνα με την ανάλυση του Άππια, είναι τέσσερα:

_το οριζόντιο πάτωμα,

_ο κινούμενος ηθοποιός,

_τα κάθετα, ζωγραφισμένα σκηνικά,

_ο φωτιζόμενος χώρος, όπου ευypάρχουν τα παραπάνω στοιχεία.

[...]

Όσο όμως το σκηνικό στηρίζει την εκφραστική του δύναμη σε ζωγραφική διακόσμηση, η άψυχη εικόνα δεν είναι παρά μια έγχρωμη διακόσμηση όπου πάνω τους προβάλλεται το κείμενο, ζωντανεμένο από τον ηθοποιό. Αυτά τα δύο στοιχεία πλησιάζονται, αλλά ποτέ δε συγχωνεύονται, ούτε δημιουργείται αλληλεπίδραση ανάμεσά τους, ένα κύκλωμα με μια άλφα θεατρική αξία. Ενώ, κατά τη ρήση του Άππια, αυτά τα δύο στοιχεία πρέπει να παντρεύονται, να γίνονται ένα. "Αυτά τα σανίδια τα πατάνε πόδια ζωντανά, και κάθε βήμα τους μας υπενθυμίζει πόσο στερημένα από νόημα και πόσο ανεπαρκή είναι τα σκηνικά μας". Όσο πιο καλό είναι το σκηνογράφημα από ζωγραφική πλευρά, τόσο πιο κακό είναι σαν στοιχείο σκηνικό. Όσο πιο τέλεια δημιουργεί την ψευδαισθήση της τρίτης διάστασης με την επικουρία της εικονογραφικής σύμβασης, τόσο πιο καιρία ο ηθοποιός, αντικείμενο τρισδιάστατο, καταλύει αυτή την ψευδαισθήση με την κάθε κίνησή του. "Γιατί, ούτε μια κίνηση του ηθοποιού δεν μπορεί να δημιουργήσει ζωτική σχέση με αντικείμενα ζωγραφισμένα πάνω σε ένα κομμάτι μουσαμά."

Συλλογικό, "Αρχιτέκτονες του Σύγχρονου Θεάτρου", εκδ. Δωδώνη

2. "Πρέπει να γίνουμε οι ελεύθεροι καλλιτέχνες που θα μπορούν να χρησιμοποιούν τα σκηνικά αντικείμενα όπως ακριβώς και ο ζωγράφος που ανακατεύει ελεύθερα το χρώμα πάνω στην παλέτα του. Θα μπορούμε τότε να χρησιμοποιούμε δημιουργικά σκηνή με δάπεδο που θα περιστρέφεται, θα υψώνεται, θα χαμηλώνει. Θα μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε κυλιόμενες σκάλες, μηχανοκίνητες γέφυρες, αναβατήρες. "Έρβιν Πισκατόρ Συλλογικό, "Αρχιτέκτονες του Σύγχρονου Θεάτρου", εκδ. Δωδώνη

3. "Με τέτοια σύνθεση και δομή, το θέαμα θα απλωθεί, καταργώντας τη σκηνή, μέσα σε ολόκληρη την αίθουσα του θεάτρου, από το πάτωμα θα ανέβει ψηλά στους τοίχους και στους εξώστες, θα περικαλύψει τον θεατή και θα τον κατακλύζει με μόνιμο λουτρό φωτός, εικόνων, κινήσεων και θορύβων. Η σκηνογραφία θα αποτελείται από τους ίδιους τους ηθοποιούς, διαπλατυμένους σε διαστάσεις γιγαντικών ανδρείκελων, και από τοπία που θα σχηματίζονται από κινούμενα φώτα και θα παίζουν πάνω στα αντικείμενα και στα προσώπια σε αδιάκοπη εναλλαγή." Αντονέν Αρτώ Συλλογικό, "Αρχιτέκτονες του Σύγχρονου Θεάτρου", εκδ. Δωδώνη

4. Έρικα Φίσερ-Λιχτε, "Θέατρο και Μεταμόρφωση: Προς μια νέα αισθητική του Επιτελεστικού", εκδ. Πατάκη, Νοέμβριος 2013

5. "Για τον Άππια, ο ηθοποιός είναι massgebend, μονάδα μέτρησης. Η σκηνική ενότητα θα αποκατασταθεί μόνο όταν υπολογίσουμε κάθε στοιχείο του σκηνικού σε σχέση με τον τρι-διάστατο ηθοποιό. Συμπέρασμα : ολάκερο το σκηνικό πρέπει να γίνει τρι-διάστατο, για να υπάρξει συνέπεια και συνοχή. Το σκηνικό λοιπόν πρέπει να κατασκευάζεται πλαστικό πέρα για πέρα.

[...]

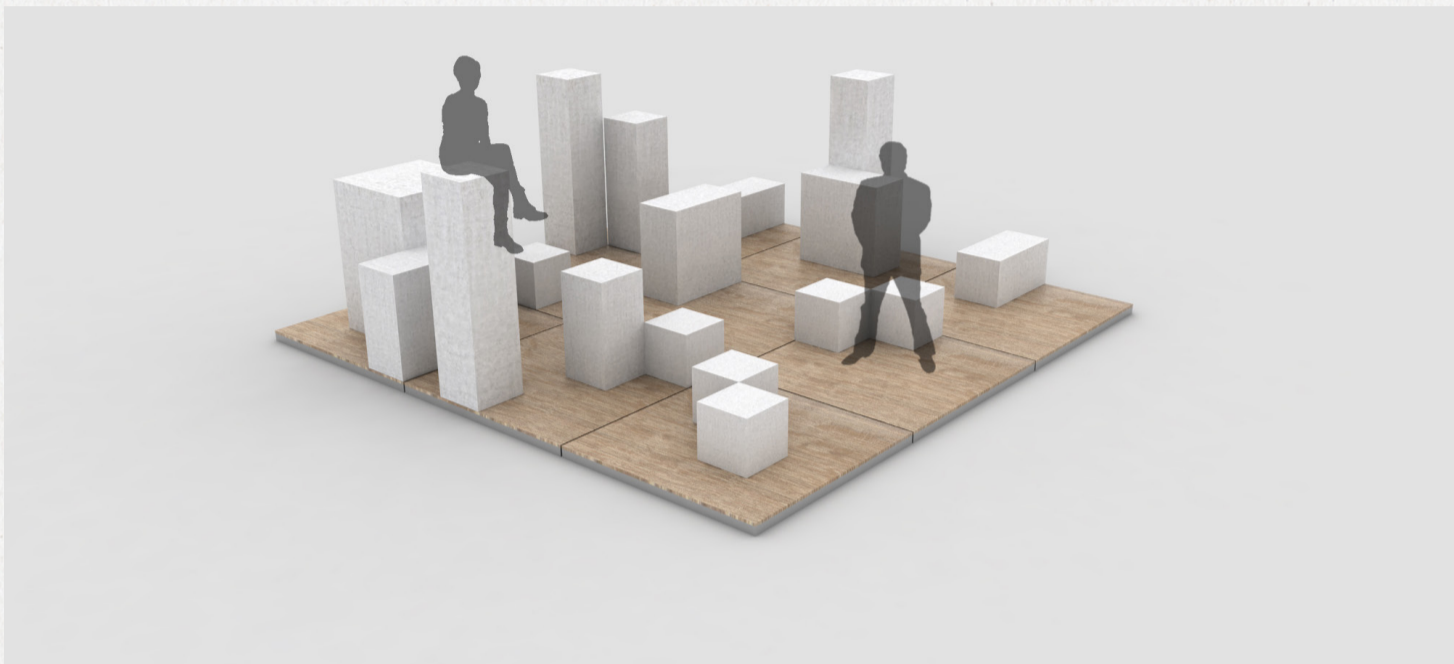
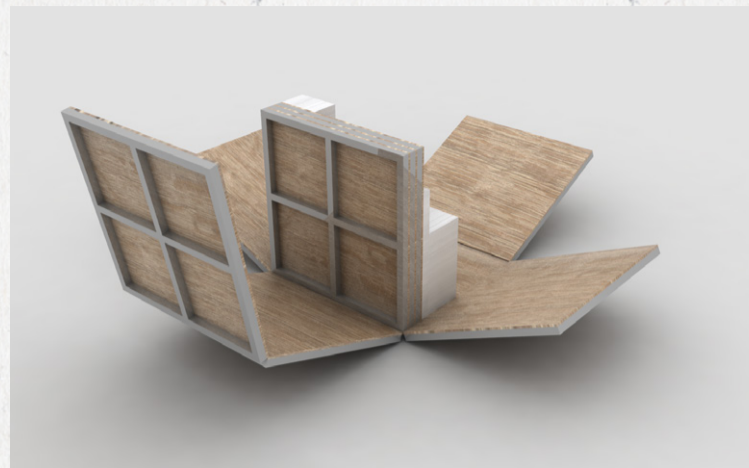
Το πάτωμα της σκηνής είναι μια ολότελα ενοποιημένη πλαστική μονάδα. [...] Ολόκληρο το χώρο που πιάνει το σκηνικό, τον αντιμετωπίζει σαν ένα ενιαίο γλυπτό. [...] Τη σκηνή την είδε με πολύ πιο αδέσμευτο μάτι. Ολόκληρος ο χώρος της μπορούσε να διαμορφωθεί σαν μια ισορροπία αποτελούμενη από ασύμμετρες τρισδιάστατες φόρμες, μια σύνθεση σε τρεις διαστάσεις που έδενε ανεπαίσθητα με τα πέρατα της σκηνής και αποτελούσε ένα ενιαίο σύνολο."

Συλλογικό, "Αρχιτέκτονες του Σύγχρονου Θεάτρου", εκδ. Δωδώνη

6. Έρικα Φίσερ-Λιχτε, "Θέατρο και Μεταμόρφωση: Προς μια νέα αισθητική του Επιτελεστικού", εκδ. Πατάκη, Νοέμβριος 2013

_μέρος πρώτο
διερεύνηση μορφών και
συστημάτων | μεθοδολογία

- _01 τετράγωνο
- _02 επιφάνεια
- _03 τρίγωνο
- _04 κατασκευαστικά στοιχεία



Στην πρώτη προσέγγιση του θέματος πειραματιστήκαμε με απλές κυβικές γεωμετρίες που ως ένα βαθμό πληρούσαν τις τεχνικές προϋποθέσεις που θέσαμε εξ αρχής για την κατασκευή, δηλαδή την ευκολία δημιουργίας της, το χαμηλό κόστος και την δυνατότητα μεταφοράς της.

Ως μονάδα, που επαναλαμβανόμενη δημιουργούσε την κατασκευή, ορίστηκε το τετράγωνο που αναδιπλώνονταν σε κύβο. Στον κύβο αυτό υπάρχουν ενσωματωμένες ρόδες, συνεπώς δε χρειαζόταν επιπλέον μέσο μεταφοράς ή χώρος αποθήκευσης των στοιχείων της κατασκευής.

Η μεταβλητότητα της κατασκευής επιτυγχάνονταν μέσα από τις εναλλαγές στα σκηνικά, τα οποία διαμορφώνονταν μέσω της τοποθέτησης κινητών στοιχείων σε έναν ορισμένο κάναβο που "χαράχθηκε πάνω στην κατασκευή". Επιπρόσθετα, κάποια τα εξωτερικά κομμάτια του αναπτύγματος του κύβου μπορούσαν να στηθούν κάθετα και να δημιουργήσουν ζωγραφικά ή άλλα background.



αλουμίνιο διατομής 6x6 cm και πάχους 4mm.

Mdf πάχους 2cm επενδυμένο με αλουμίνιο διατομής Π διαστάσεων 2x2 cm και πάχους 1.5mm. Η επένδυση αλουμινίου καθυστερεί τη φθορά του mdf και επιτρέπει τη διάνοιξη υποδοχών κινητών στοιχείων σε μικρή απόσταση από το σόκορο του ξύλου.

τηλεσκοπικά πόδια για τη στήριξη της κατασκευής σε εδάφη υπό κλίση.

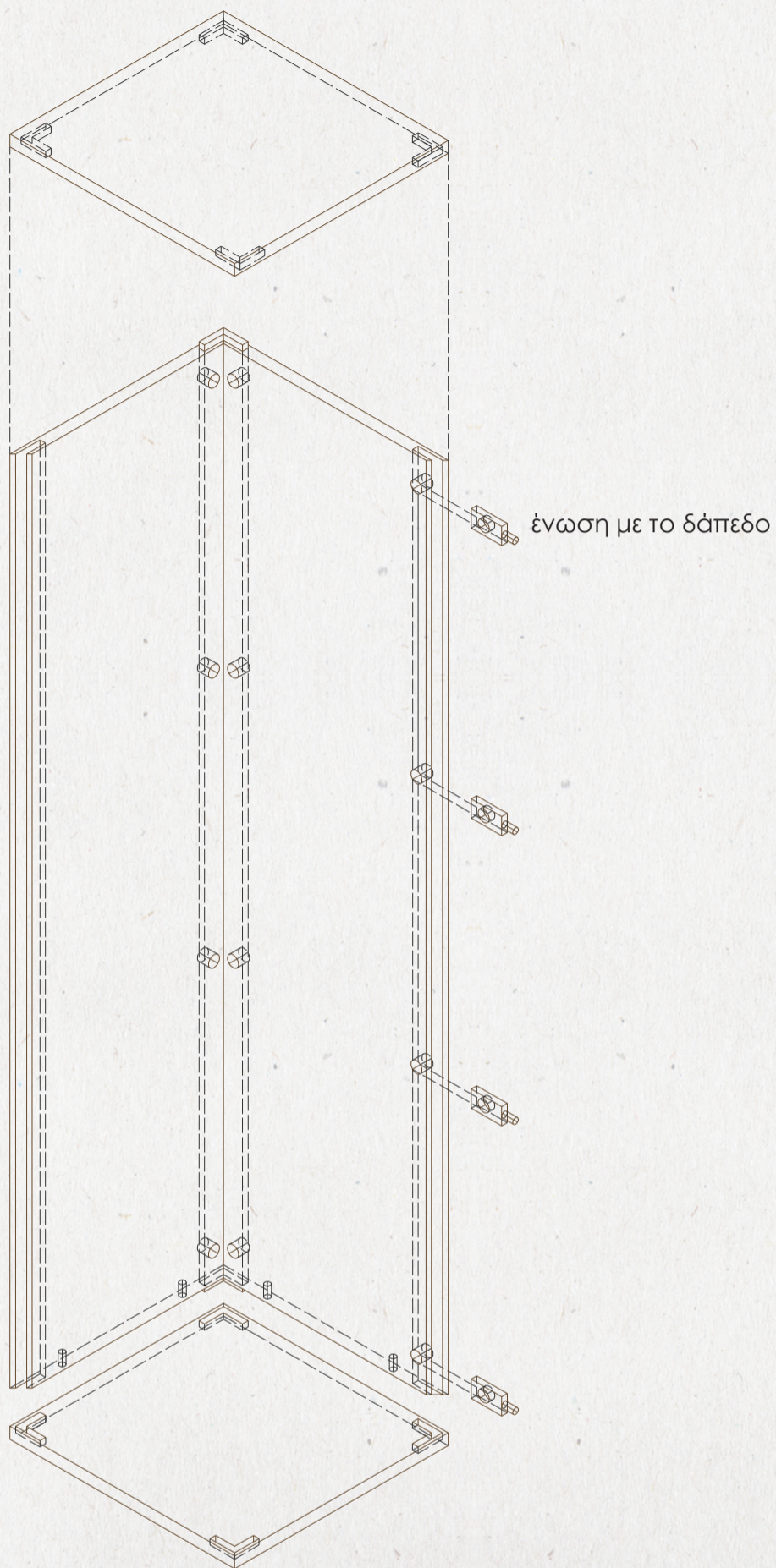
υποδοχές για κινητά στοιχεία.

ελάσματα αλουμινίου διαστάσεων 4x4cm και πάχους 1.5mm για την ενίσχυση του mdf

κάτοψη κλίμακα 1:10



τομή κλίμακα 1:5



Τα κινητά στοιχεία πέρα από αντικείμενο σκηνογραφίας συμβάλλουν και στη δημιουργία διαφορετικών επιπέδων στη σκηνή, αποτελούν δηλαδή το βασικό στοιχείο μεταβλητότητάς της.

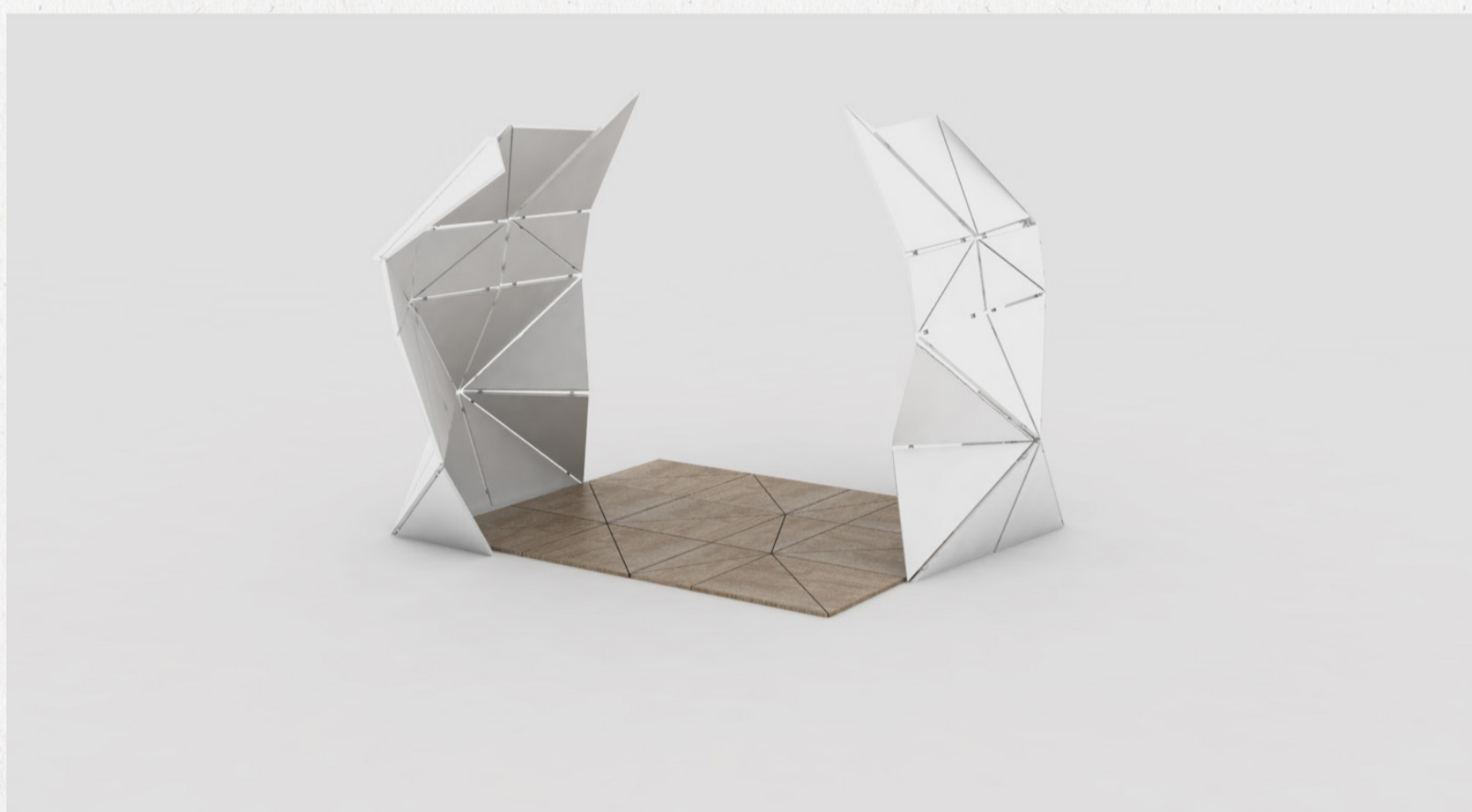
Τα στοιχεία αυτά τοποθετούνται στο χαραγμένο κάναβο στην κατασκευή. Ο κάναβος χωρίζει κάθε τετράγωνο του αναπτύγματος του κύβου σε 4 μέρη ανά κάθε πλευρά. Δημιουργούνται λοιπόν 4 διαφορετικές μονάδες κινητών στοιχείων σε αριθμό τέτοιο ώστε να καλύπτουν το σύνολο της σκηνής. Οι πρόσθετες μονάδες μπορούν να είναι από οποιοδήποτε υλικό ανάλογα με τις ανάγκες της παράστασης και με την αντοχή που απαιτείται. Αποσυναρμολογούνται και αποθηκεύονται μέσα στην κατασκευή.

· απόρριψη συστήματος κύβου

Ενώ, όπως προαναφέραμε, το σύστημα αυτό πληρούσε τις τεχνικές προϋποθέσεις που θέσαμε δεν κατάφερε να πραγματοποιήσει τις βασικές αρχές με τις οποίες αντιμετωπίζουμε το ζήτημα θεατρικός χώρος.

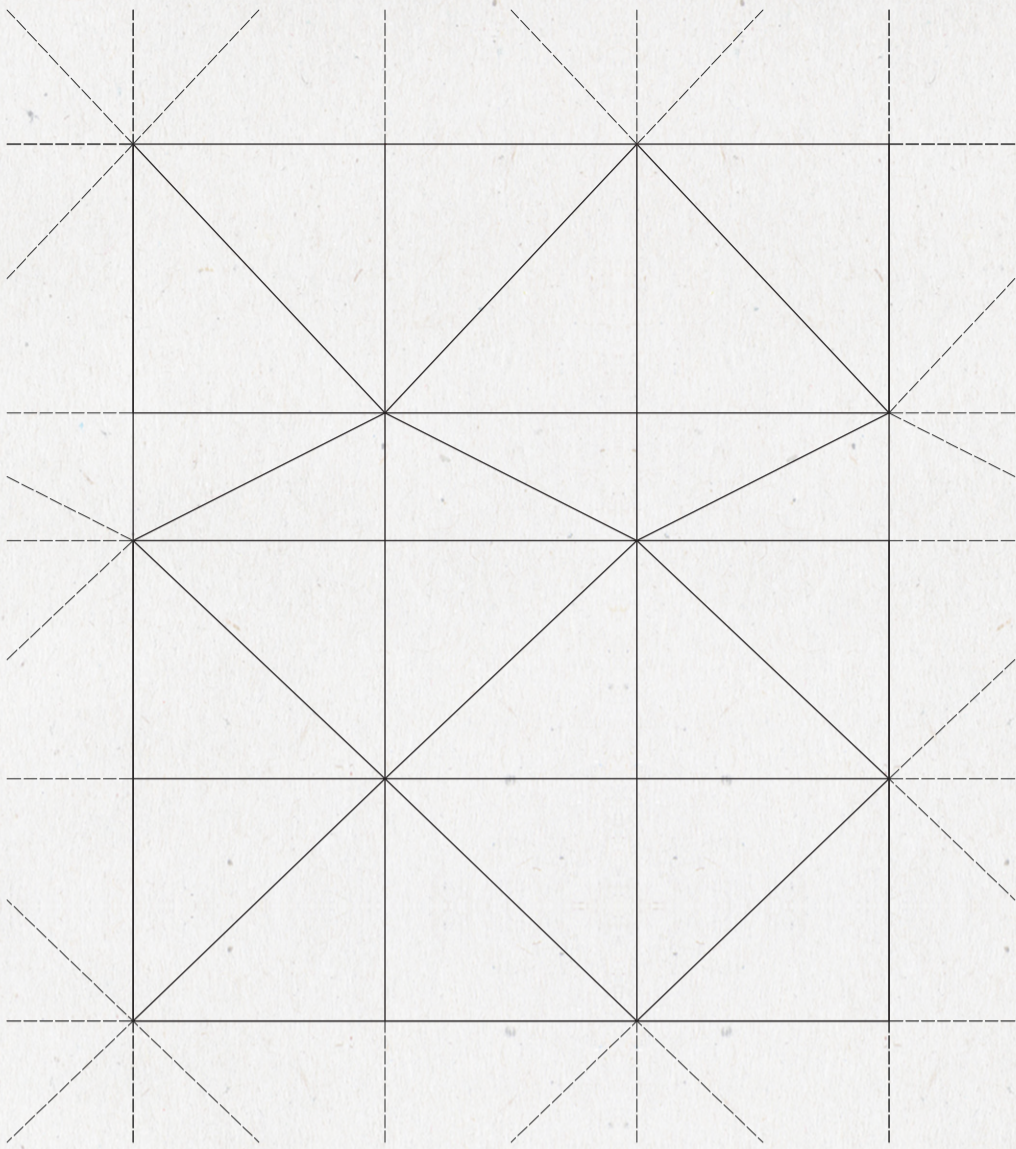
Βασικό ζήτημα είναι ότι το σύστημα δημιουργεί ένα πιο εξελιγμένο χαλί - υπόβαθρο της θεατρικής πράξης. Δημιουργεί δηλαδή τη σκηνή και όχι το θεατρικό χώρο στο σύνολό του. Δεν μπορεί να παραλάβει άλλες λειτουργίες που είναι απαραίτητες στο θεατρικό χώρο τις οποίες εναποθέτει στο δημόσιο χώρο. Με αυτό τον τρόπο καταλύει τη δημιουργία θεατρικού χώρου σαν ένα ενοποιημένο σύνολο.

Η μεταβλητότητα του συστήματος ήταν γραμμική και περιορισμένη ενώ θέλαμε να βρίσκεται σε άμεση σχέση με την οργανικότητα του ανθρώπινου σώματος σε δράση. Το σύστημα έμοιαζε στατικό και "βαρύ" και δεν μπορούσε να ακολουθήσει τη ροή και την κίνηση μιας θεατρικής παράστασης. Το ζωντανό σκηνικό που θέλουμε να δημιουργήσουμε μετατρέπεται σε έναν άψυχο υποδοχέα ο οποίος παίρνει ζωή από δευτερεύοντα στοιχεία.

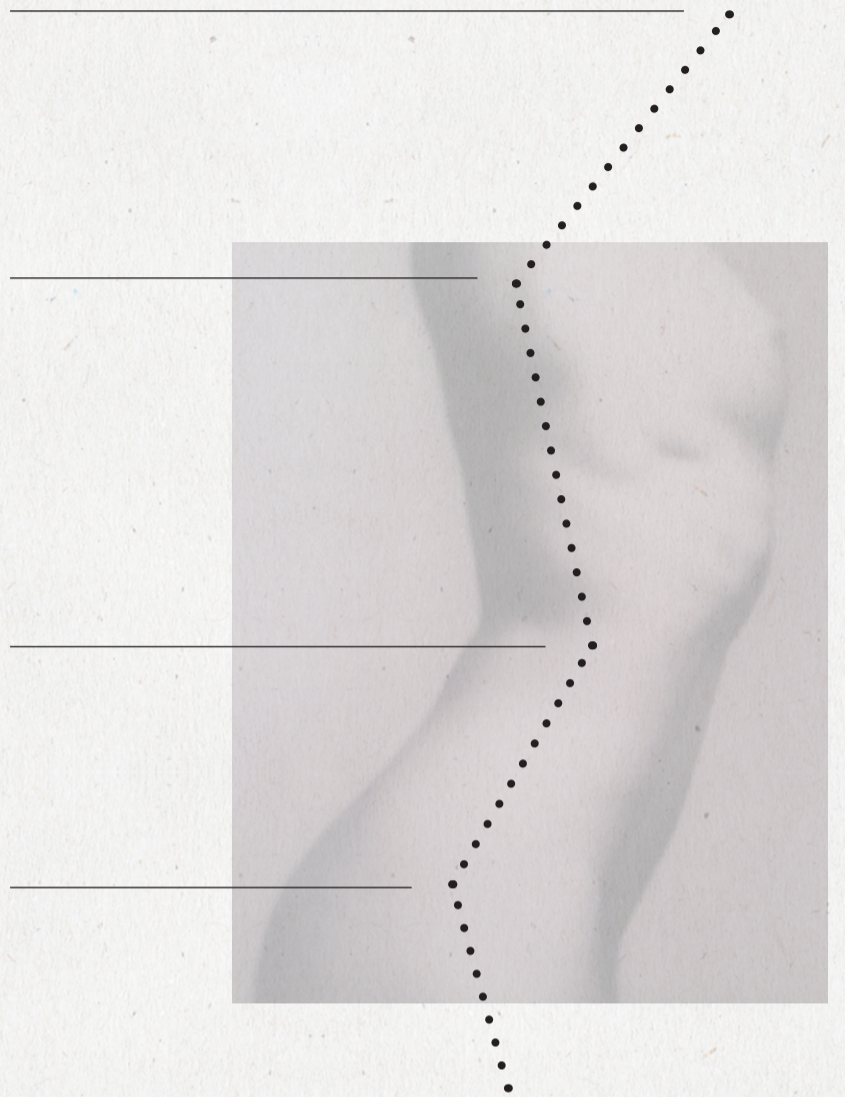


Σε δεύτερο στάδιο και για τους λόγους που απορρίψαμε το προηγούμενο σύστημα, εισάγουμε τη διαγώνια άρθρωση και η τετράγωνη μονάδα δημιουργείται από την ένωση δύο τριγωνικών σκελετών. Η μονάδα μας μετατρέπεται σε μια επιφάνεια που δημιουργείται από άνω μεταξύ τους τρίγωνα, βάσει ενός κανάβου που μιμείται τις αναλογίες του ανθρώπινου σώματος συνδέοντας το χώρο με τη σωματικότητα της θεατρικής πράξης. Ο κανάβος επαναλαμβανόμενος δημιουργεί κελύφη τα οποία περιβάλλουν το θεατρικό χώρο.

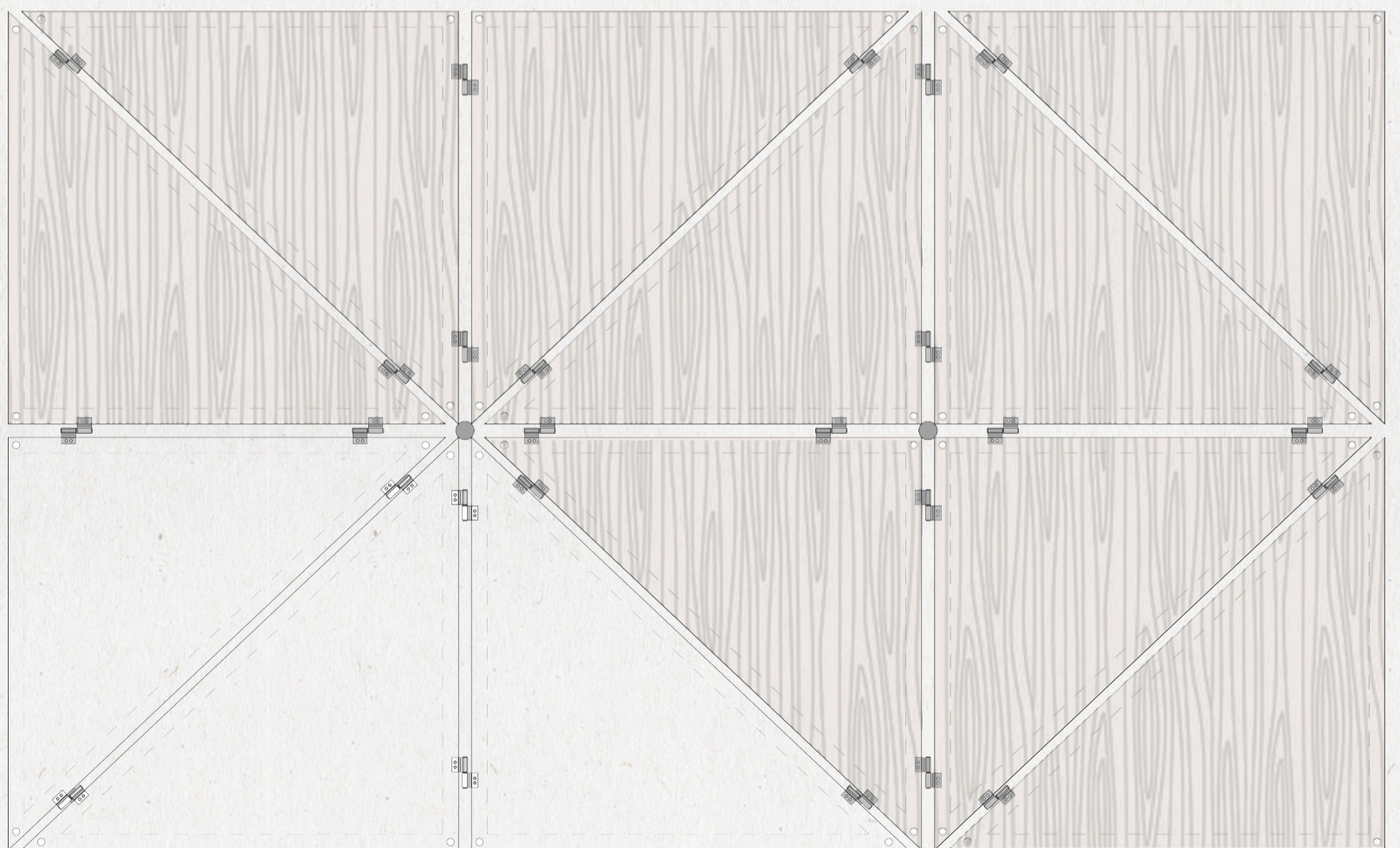
Αρχικά οι δυο μορφές - του κύβου και του κελύφους - συνδυάζονται για τη δημιουργία του θεατρικού χώρου. Σε δεύτερο στάδιο, ο κύβος, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, απορρίπτεται και εξετάζεται το αν η καινούργια μονάδα μπορεί να ανταποκριθεί στις προδιαγραφές που έχουν τεθεί. Η ιδέα ήταν η ανεύρεση ενός εργαλείου που να δημιουργεί θεατρικό χώρο και η μελέτη του σαν μια ολότητα.



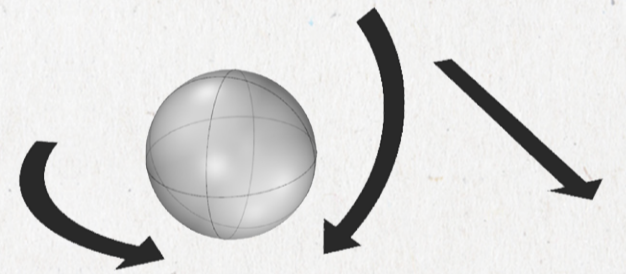
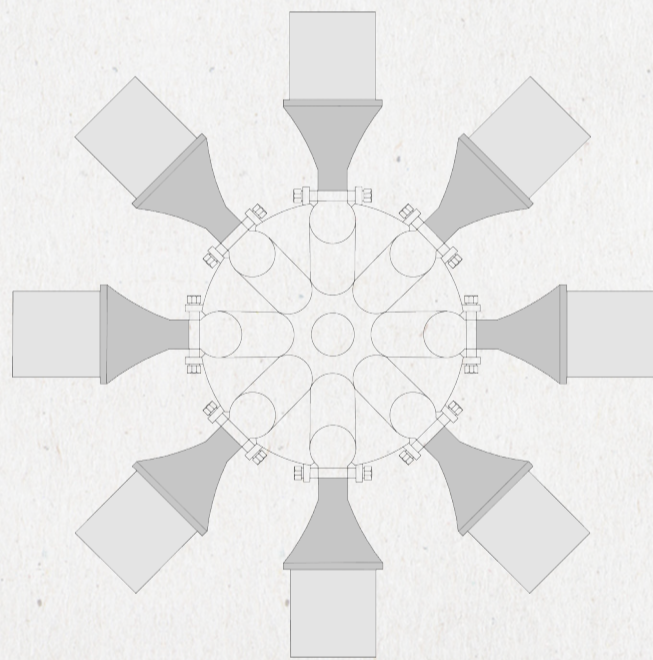
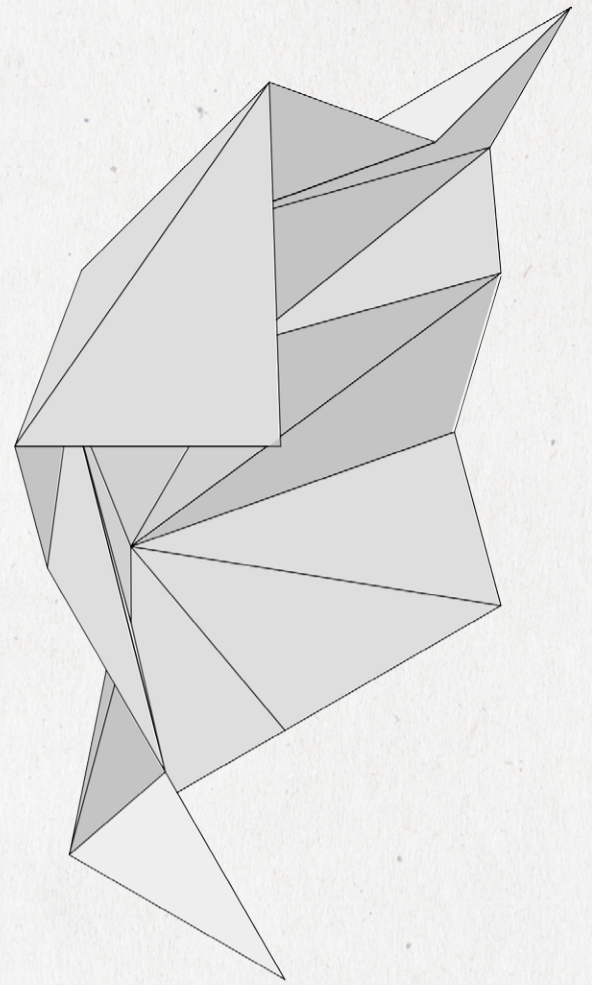
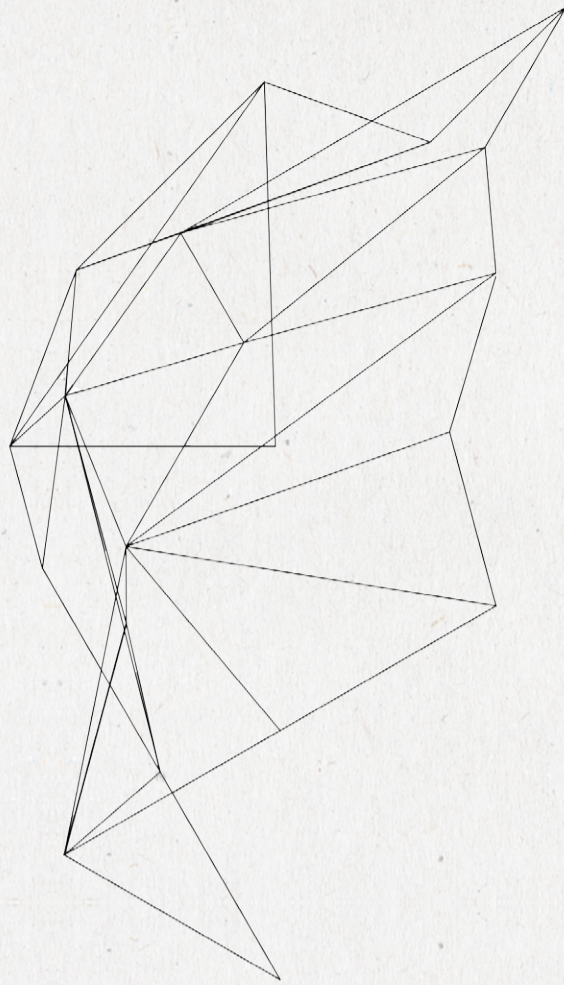
κάτοψη
κλίμακα 1:50



κάναβος πανελοποίησης κελύφους
και σύνδεση με το ανθρώπινο σώμα



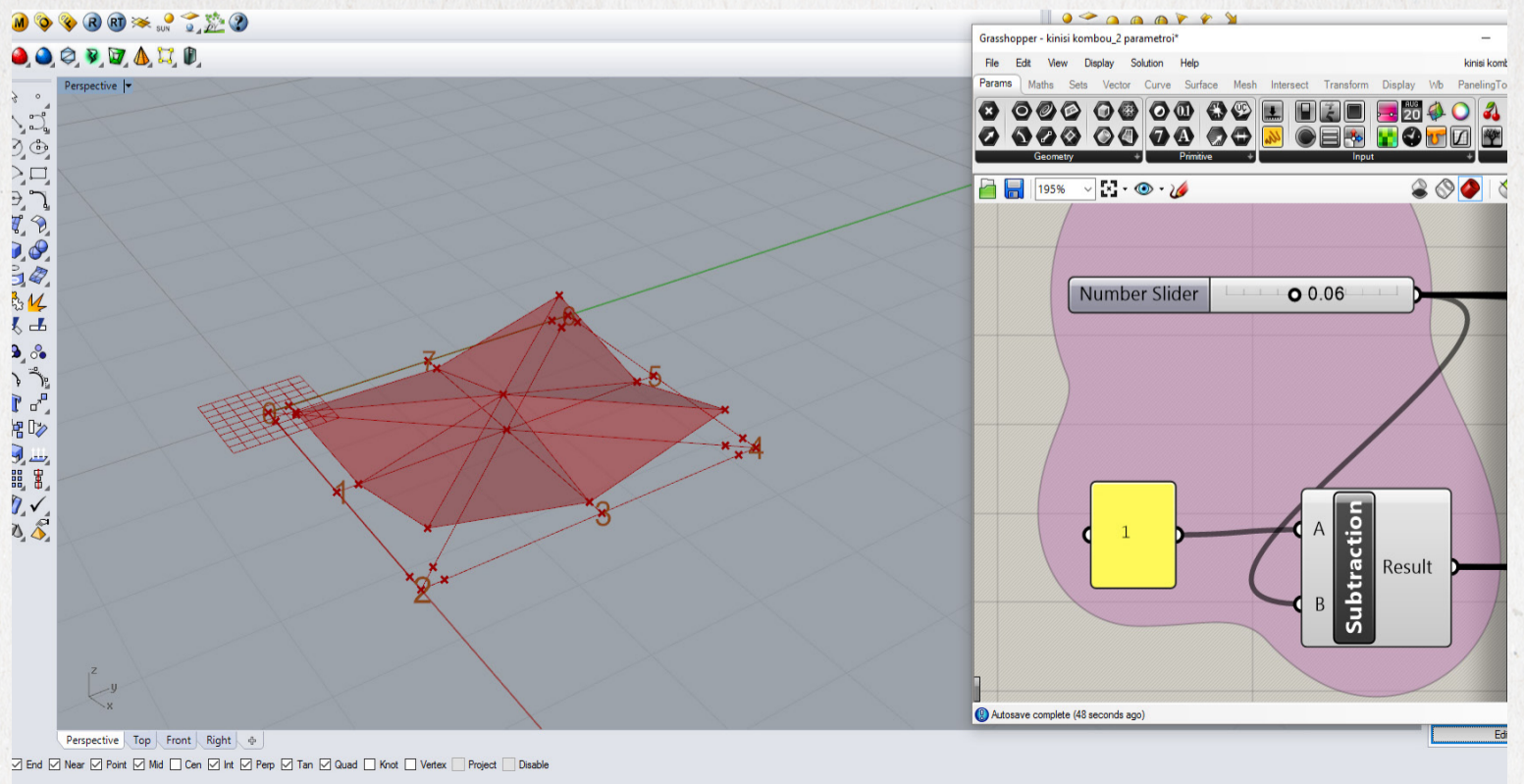
κάτοψη μέρους της επιφάνειας
κλίμακα 1:25



κίνηση κόμβου στο χώρο

κόμβος κλίμακα 1:2

γεωμετρία και τμήμα κώδικα παραμετροποίησης της κίνησης του κόμβου



· απόρριψη συστήματος επιφάνειας

Το συγκεκριμένο σύστημα από την αρχή της διερεύνησής του παρουσίαζε πολλές δυσκολίες στο σχεδιασμό. Ενώ σε μεγάλο βαθμό πληρούσε τις προϋποθέσεις που τέθηκαν αρχικά για την εύρεση του εργαλείου παραγωγής θεατρικού χώρου ήταν εξαιρετικά δύσκολο να προσομοιωθεί η κίνησή του.

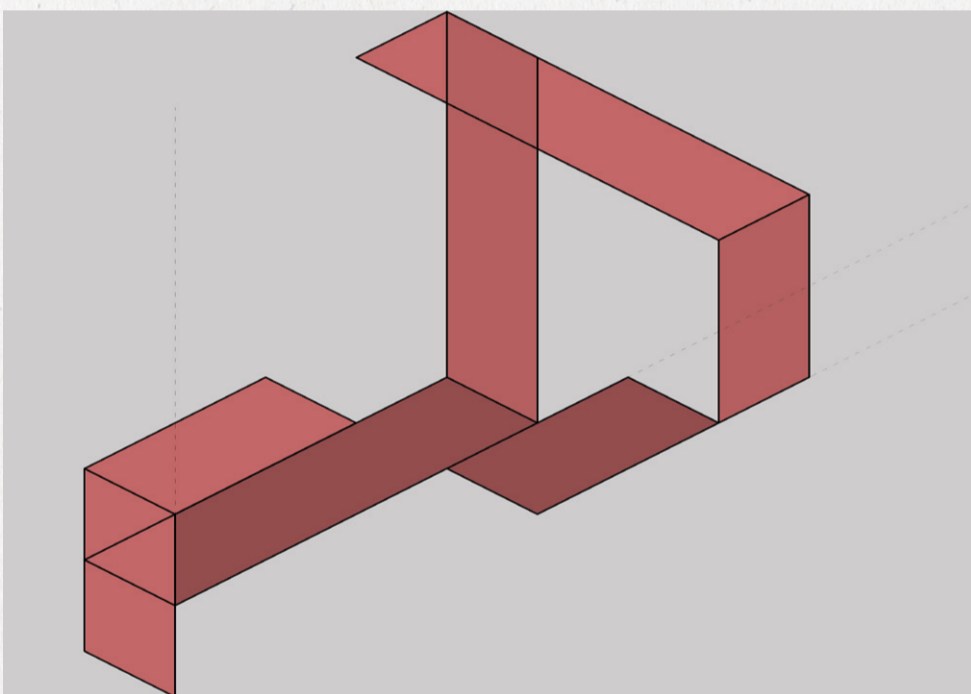
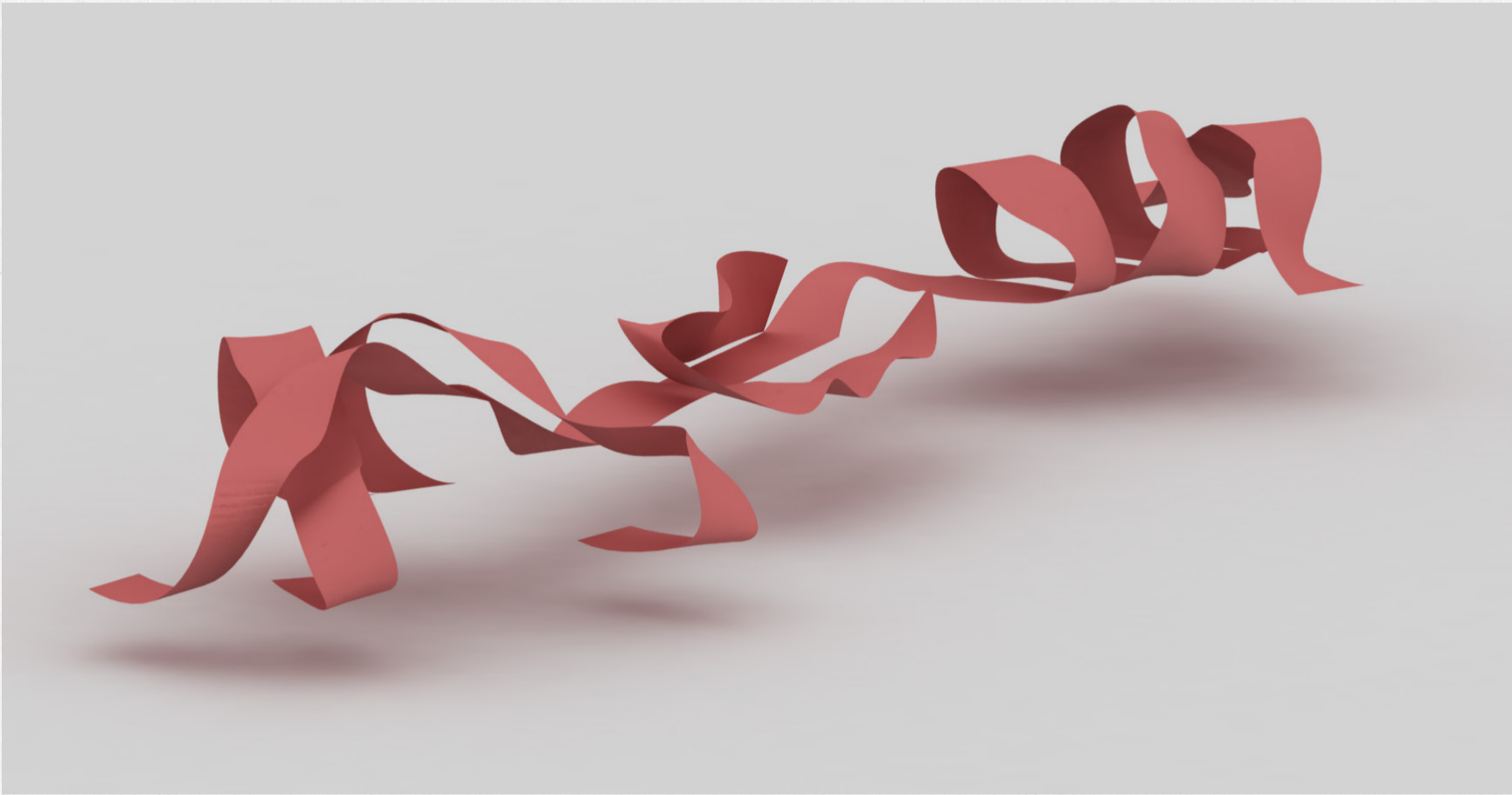
Η τρισδιάστατη κίνηση του κόμβου καθώς και ο ακανόνιστος κানাβος έκαναν την παραμετροποίηση της μονάδας εξαιρετικά δύσκολη. Η διαδικασία πανελοποίησης της επιφάνειας παρουσίαζε το εξής παράδοξο. Είχε βρεθεί ο συγκεκριμένος κানাβος της πανελοποίησης και αναζητούσαμε τις επιφάνειες που δημιουργεί, ενώ συνήθως πρώτα βρίσκουμε την επιφάνεια και στη συνέχεια την πανελοποιούμε με αποτέλεσμα η ίδια η επιφάνεια να ορίζει την κানাβο που τη δημιουργεί. Παρατηρήσαμε λοιπόν ότι στην εφαρμογή του κανάβου σε συγκεκριμένες επιφάνειες δημιουργούνταν αστοχίες καθώς οι τριγωνικές μονάδες δεν μπορούσαν να εφαρμόσουν σωστά και η επιφάνεια έτεινε να σκιστεί. Η σωστή εφαρμογή παρατηρούνταν μόνο όταν οι μονάδες παραμορφώνονταν προκειμένου να παράξουν την επιφάνεια.

Ταυτόχρονα θεωρήσαμε ότι δεν μπορούμε να εκμεταλλευτούμε επαρκώς τα παραμετρικά εργαλεία σχεδίασης καθώς η κίνηση του κόμβου δεν ορίζεται από κάποιες σταθερές ή δεδομένες συνθήκες, όπως για παράδειγμα η σκίαση, το ανάγλυφο του εδάφους που τοποθετείται η κατασκευή κλπ, αλλά από τη βούληση του κάθε χρήστη της κατασκευής, που δεν έχουμε τη γνώση να μετατρέψουμε σε αλγόριθμο.

πιθανή επίλυση (σύμφωνα με τη βοήθεια και τις συμβουλές φοιτητών του φυσικού και της πληροφορικής)

Ντετερμινιστική μέθοδος_η κίνηση του κόμβου προσδιορίζεται από 3 διαφορετικές εξισώσεις και η μορφή της επιφάνειας από τη θέση του πρώτου και του τελευταίου στοιχείου που τη συνθέτουν.

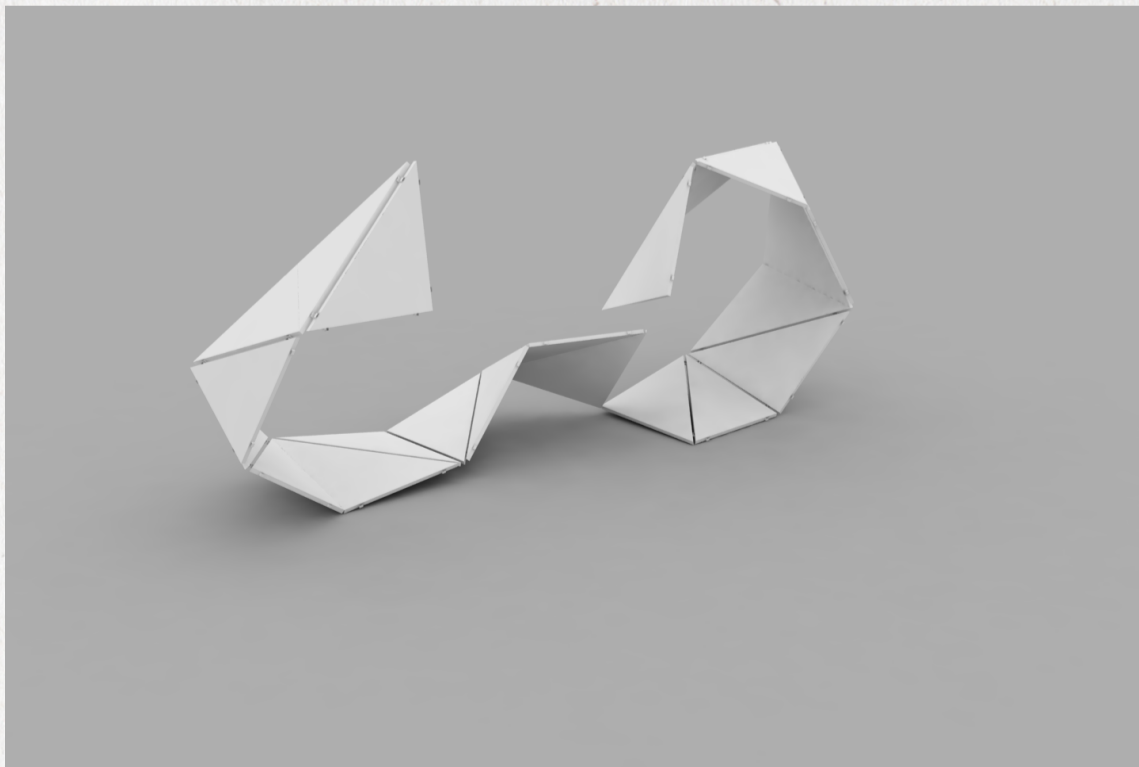
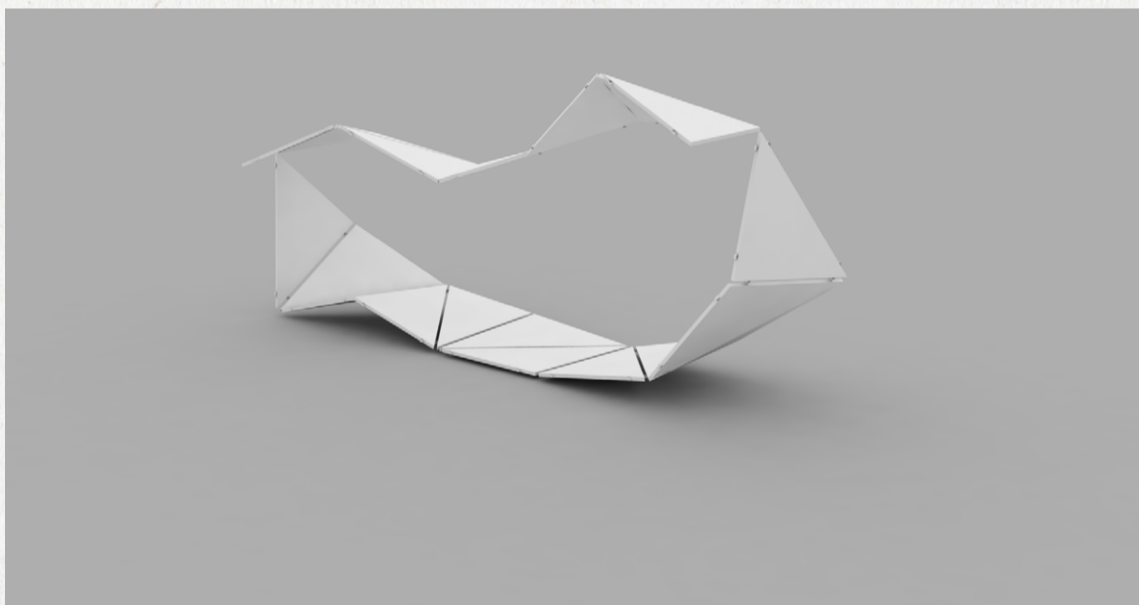
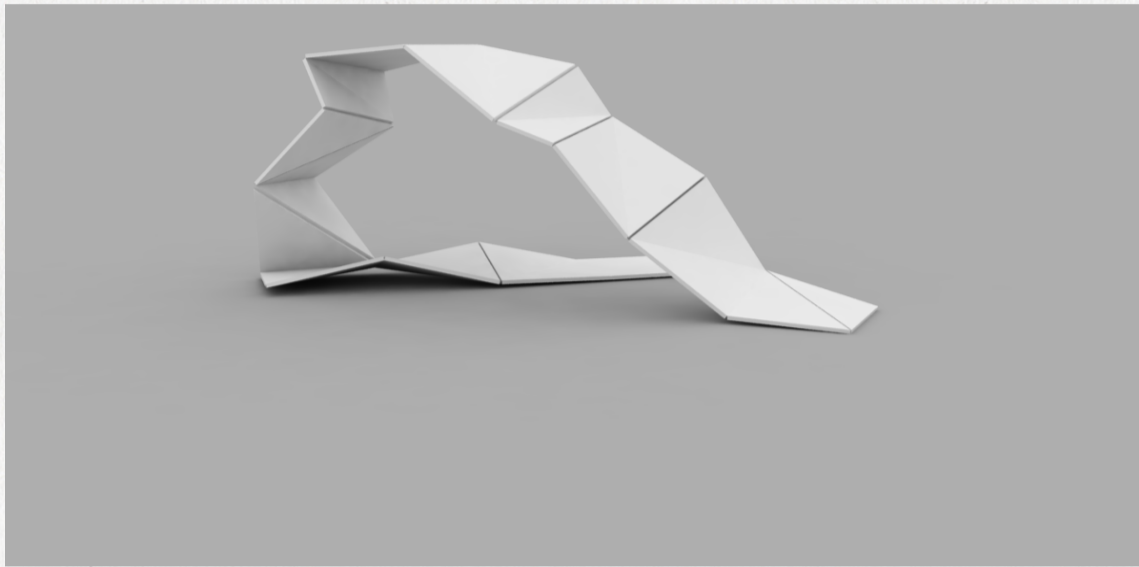
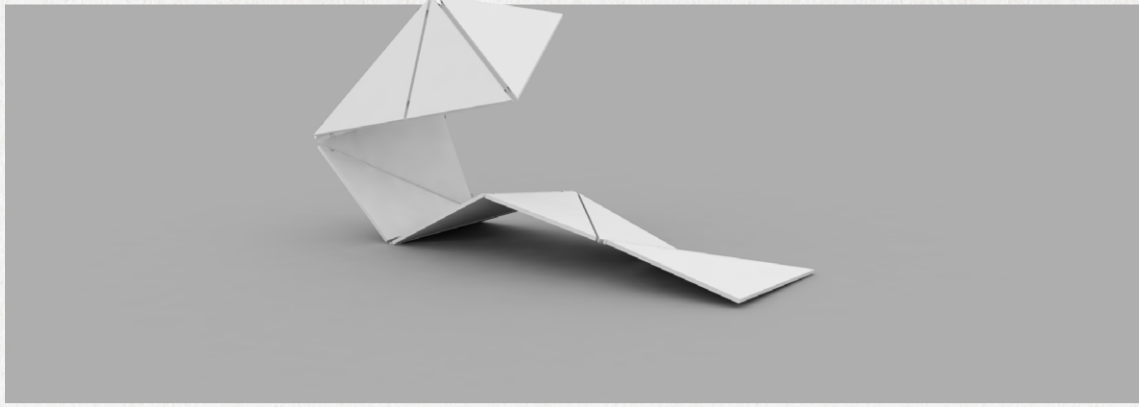
Στοχαστική μέθοδος_δημιουργείται βάση δεδομένων των μορφών της επιφάνειας μέσα από χρήση της ίδιας ή προπλάσμάτων και βάσει πιθανοτήτων ορίζονται οι μορφές που μπορεί να πάρει η επιφάνεια με χρήση του συγκεκριμένου κανάβου.

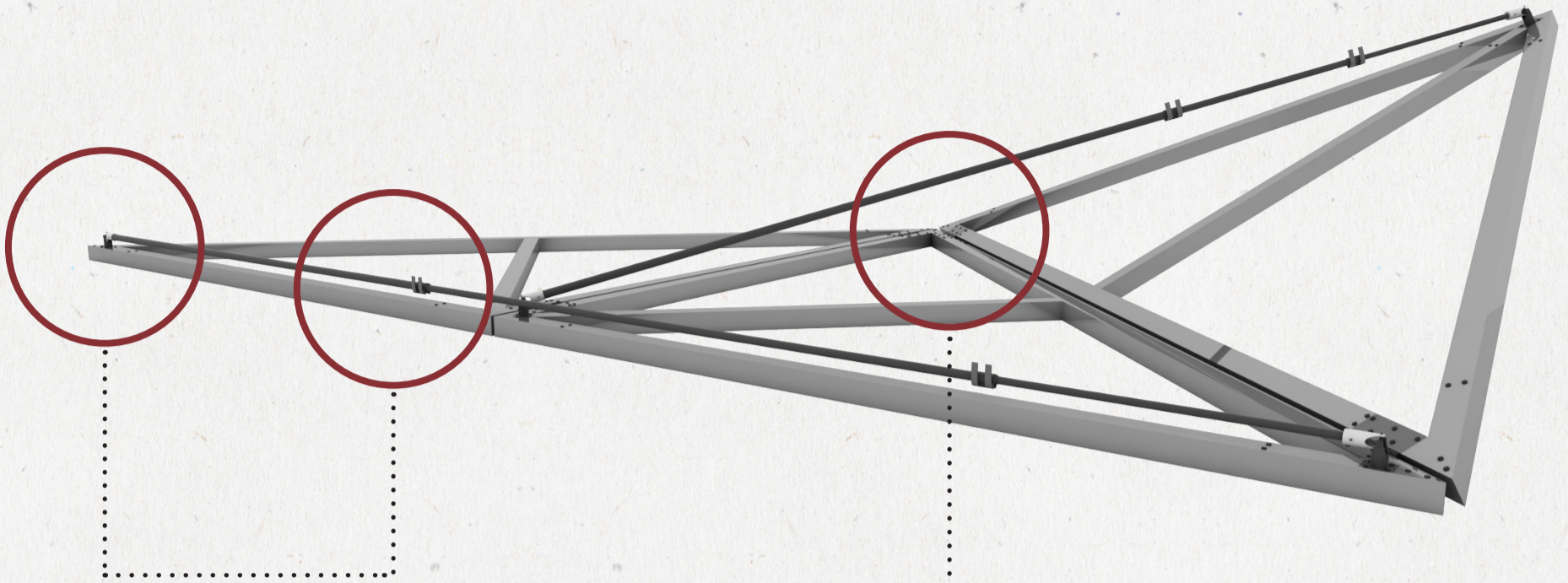


Το τρίτο και τελικό στάδιο της αναζήτησης μας το έθεσαν, ως ένα βαθμό, οι σχεδιαστικές και κατασκευαστικές δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε στη δημιουργία του κελύφους. Παρατηρήσαμε ότι στα σημεία αστοχίας το κέλυφος έτεινε να σκιστεί, σαν ένα κομμάτι χαρτί που σκίζεται σε λωρίδες.

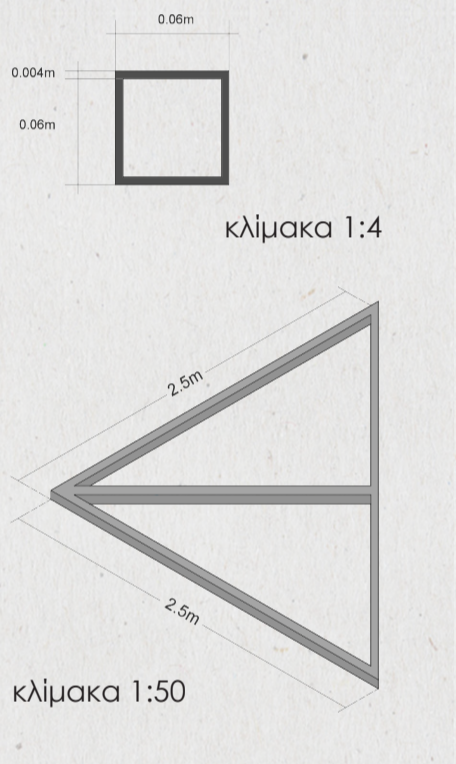
Αποδεχόμενες αυτή την αστοχία, μειώσαμε τον αριθμό των μονάδων που αλληλεξαρτώνται στην κίνηση του κόμβου - άρθρωσης καταλήγοντας στις δυο μονάδες ανά άρθρωση και εξετάσαμε το πώς αυτά τα τμήματα που δημιουργήθηκαν μπορούν να συνδυαστούν μεταξύ τους παράγοντας χώρο. Ταυτόχρονα οι μονάδες μας απέκτησαν ένα σταθερό μέγεθος σε αντίθεση με το προηγούμενο παράδειγμα στο οποίο ήταν άνισες μεταξύ τους.

Προς αυτή την κατεύθυνση φανταστήκαμε μια κατασκευή που μεταλλασσόμενη θα ακολουθεί καμπύλες κινήσεις στο χώρο και εξετάσαμε αν θα μπορεί να ακολουθεί και γραμμικές ώστε να συνδυάσουμε τις ποιότητες των προηγούμενων σταδίων διερεύνησης.

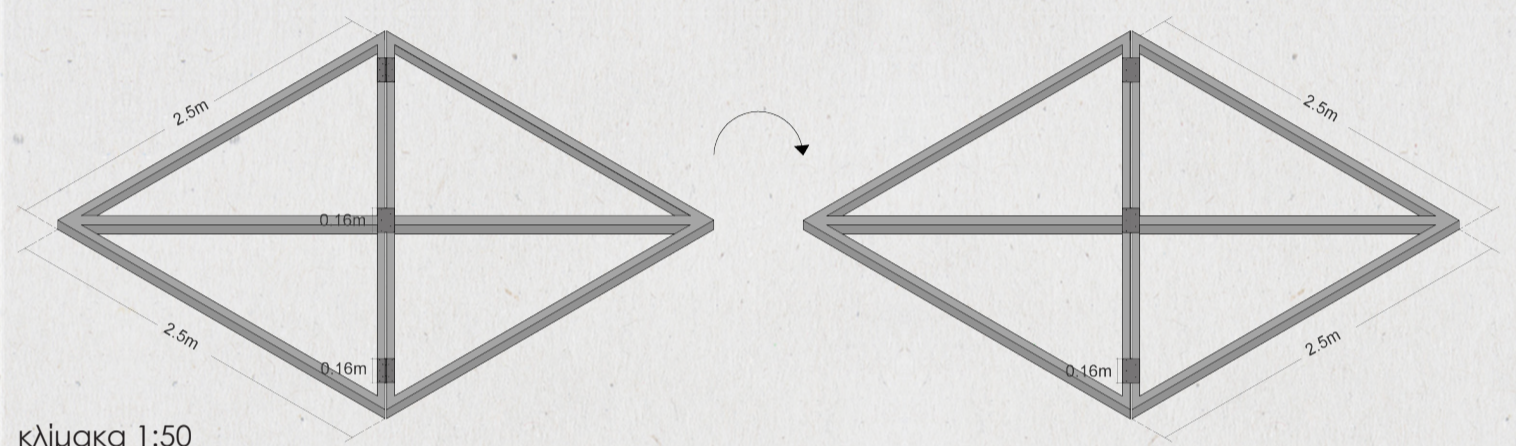




μονάδα | σκελετός



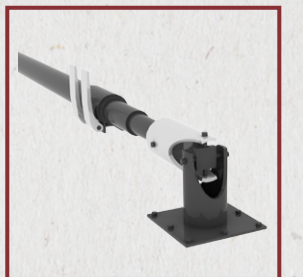
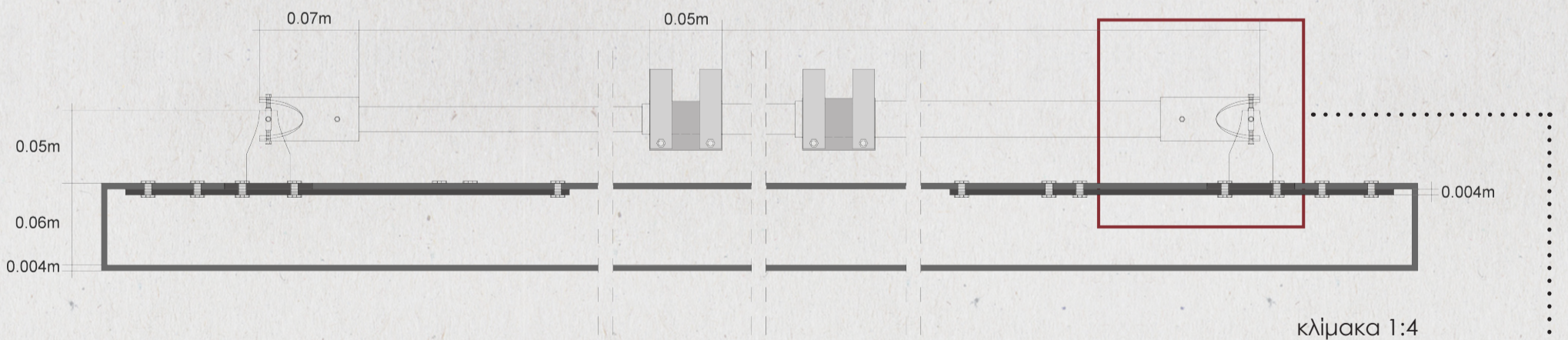
αρθρώσεις και νάρθηκες



_άρθρωση : μεντεσές βαρέως τύπου μήκους 16 cm και πάχους 4mm.

_νάρθηκας : μεταλλικό έλασμα μήκους 16 cm και πάχους 4mm. Τοποθετείται σε γραμμικές ενώσεις για την ακινητοποίηση των μονάδων και την ενίσχυση της στατικότητας.

ανάλυση άξονα στήριξης

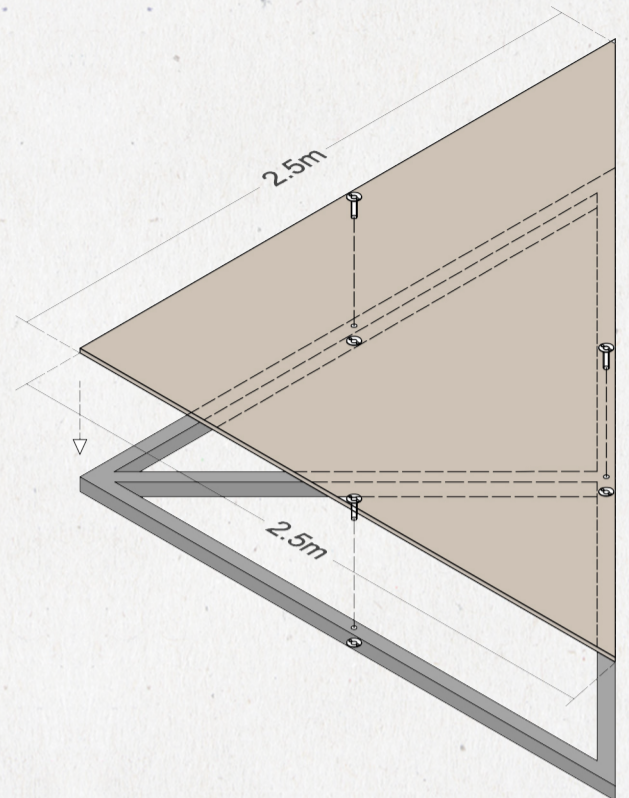


_τηλεσκοπικός άξονας στήριξης συνολικού μήκους 4.6m κυλινδρικής κούφιας διατομής \varnothing 2.5cm.
_τα κομμάτια του άξονα ακινητοποιούνται χωρίς περιορισμό θέσης μέσω ενός μηχανισμού μέγκενης (όπως π.χ. μια σέλα ποδηλάτου)

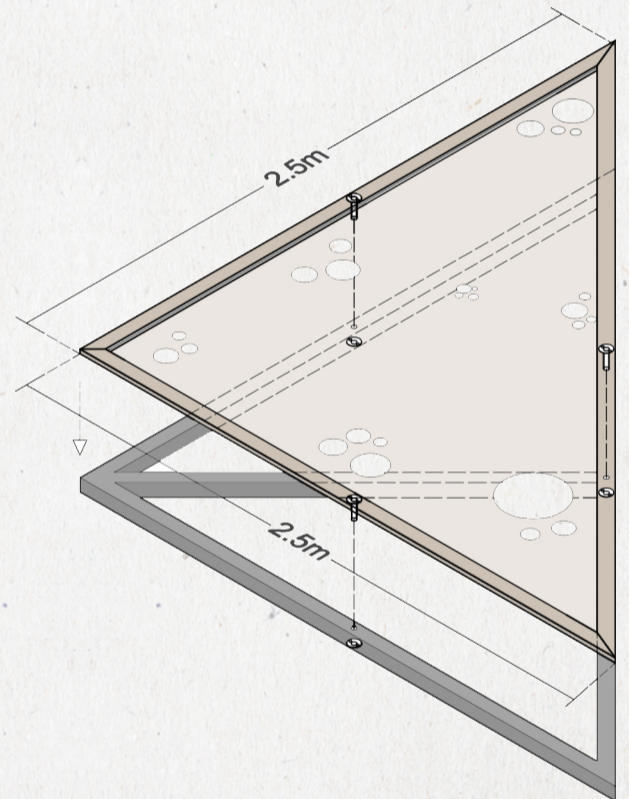
"πέδιλο" αγκύρωσης των αξόνων στήριξης

συνδεσμολογία πληρώσεων

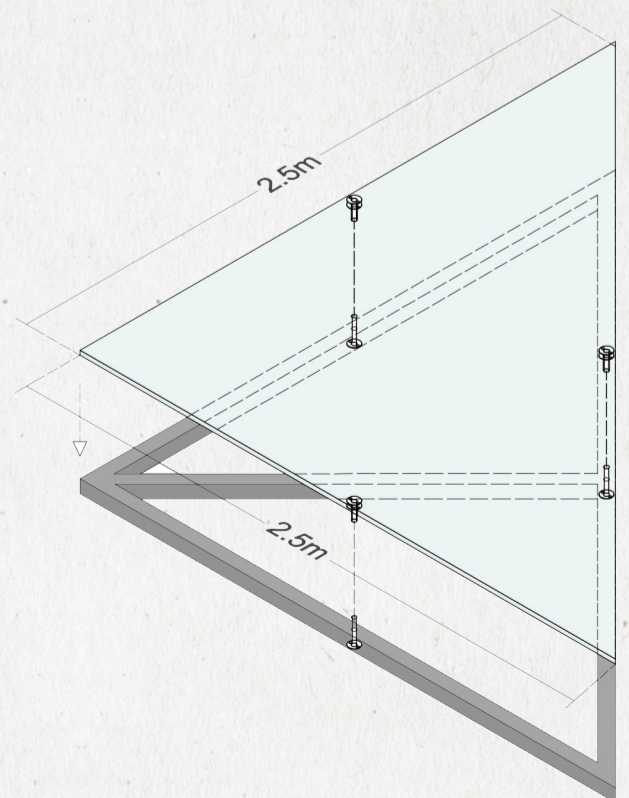
κόντρα πλακέ
Ενώνεται με το σκελετό με ροζέτες στα μέσα των πλευρών του.



τελαρωμένο πανί
Τοποθετείται όπως το κόντρα πλακέ. Το πανί έχει τρύπες για να αποφεύγεται η αντίσταση του αέρα.



plexiglass
Στις υποδοχές της ροζέτας τοποθετούνται πασαλάκια ύψους 5cm. Το plexiglass στηρίζεται με μια βάση πάνω στα πασαλάκια αφήνοντας αεραγωγό για την αποφυγή της αντίστασης του αέρα.



_μέρος δευτερο
σενάρια τοποθέτησης και συναρμολόγησης

- _01 πλατεία | μετωπικό θέατρο
- _02 πεζόδρομος | performance
- _03 οικόπεδο | παιδικό μετωπικό θέατρο
- _04 φυσικό τοπίο | περιμετρικό θέατρο

σενάρια τοποθέτησης

Το σύστημα, λόγω του μεγάλου βαθμού ελευθερίας κίνησης των αρθρώσεων μπορεί να παράξει τόσους θεατρικούς χώρους όσους του επιβάλλει η θέληση του χρήστη. Συνεπώς κάναμε μια επιλογή πέντε μορφών θεατρικού χώρου που διακρίνονται από ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τις οποίες τοποθετήσαμε σε πέντε διαφορετικά μέρη του δημόσιου χώρου με τις ιδιαίτερες συνθήκες που ενυπάρχουν σε καθένα από αυτά.

Η επιλογή αυτή είναι παραδειγματική και δεν αποτρέπει την τοποθέτηση των κατασκευών σε διαφορετικά σημεία της πόλης. Εξάλλου βασικός μας στόχος είναι μια κατασκευή που εντάσσεται σε οποιοδήποτε υπόβαθρο.

τόπος

θεατρική μορφή

πλατεία

περίκεντρο θέατρο

πεζόδρομος

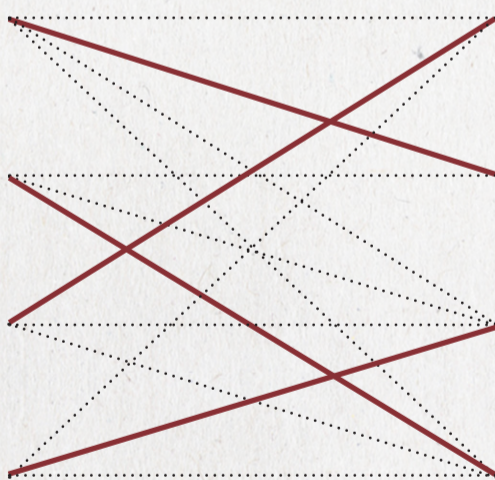
μετωπικό θέατρο

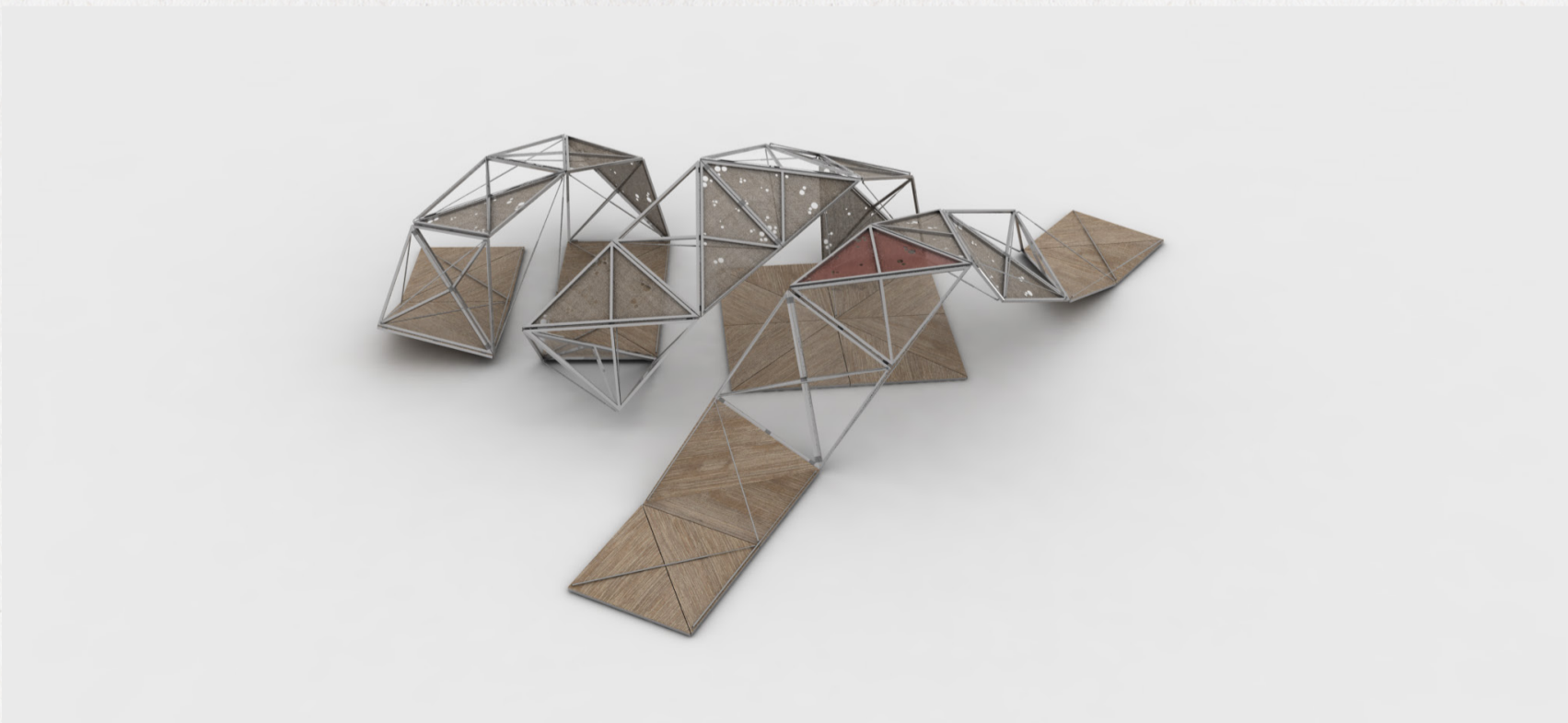
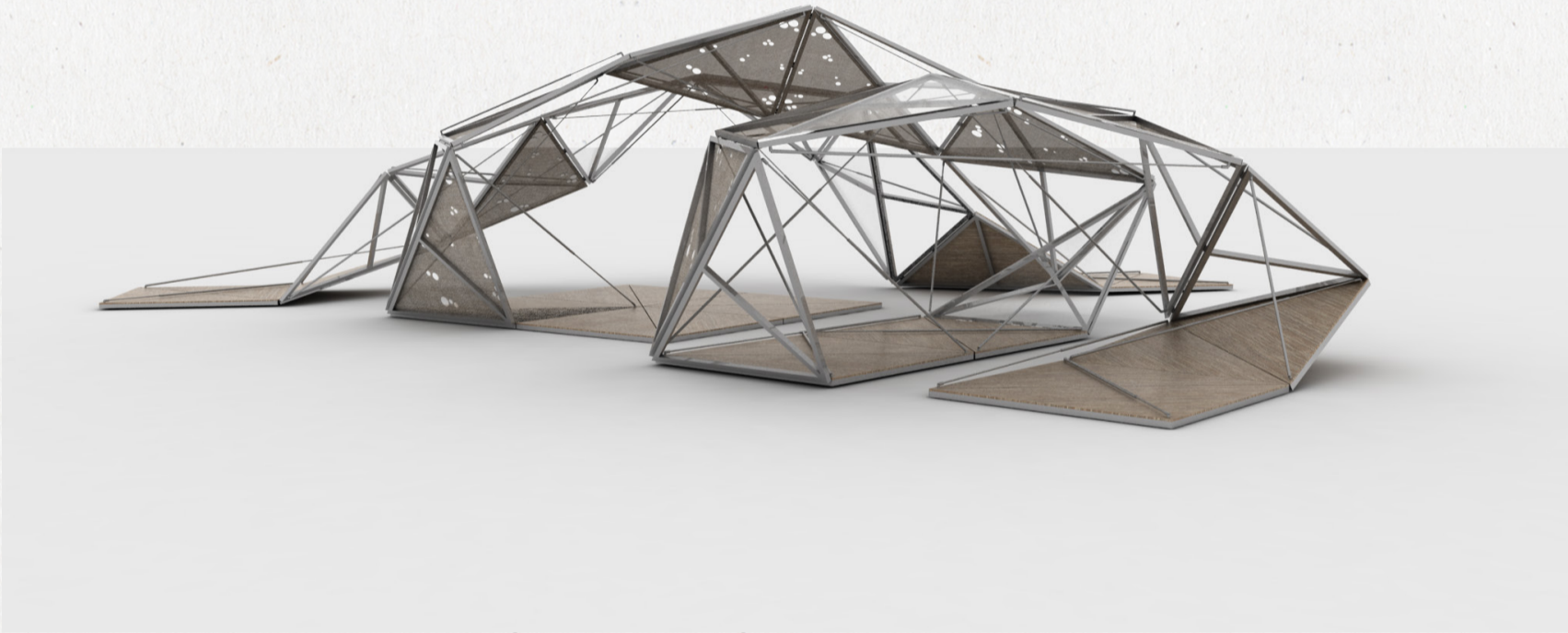
φυσικό τοπίο

παιδικό θέατρο

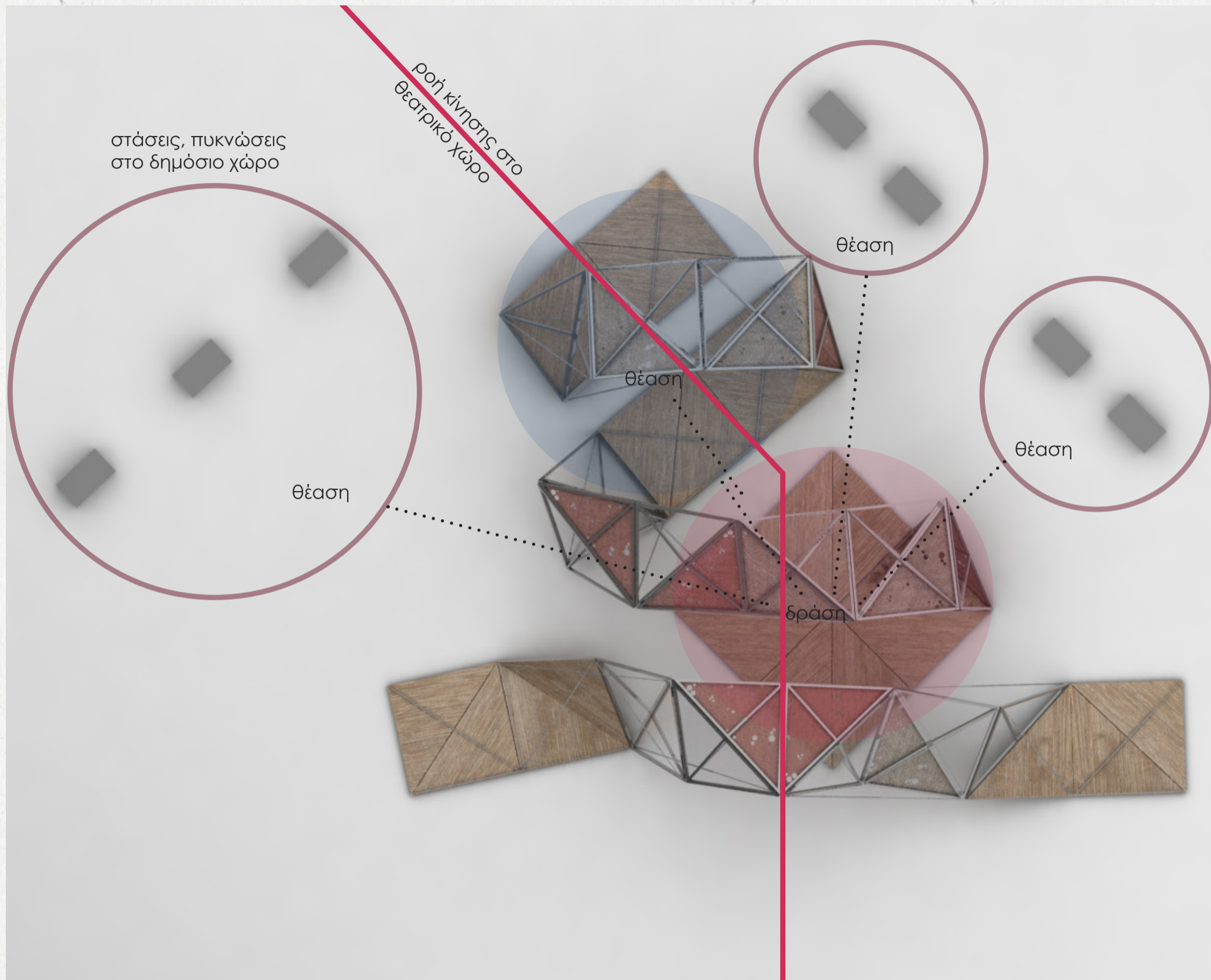
κενό οικόπεδο

performance





συνθετικό διάγραμμα



_ κάλυψη κατασκευής : 263 m²

Στο πρώτο σενάριο οι μονάδες δημιουργούν ένα μετωπικό θέατρο. Παρόλα αυτά υπάρχει η δυνατότητα εναλλαγής των θέσεων θέασης και δράσης σύμφωνα με τις ανάγκες της κάθε παράστασης. Η δράση και η θέαση μπορούν να είναι διάχυτες στο χώρο καθώς δε δημιουργούνται τεχνητά όρια που να τις διαχωρίζουν.

Το ξετύλιγμα της κατασκευής "αγκαλιάζει" τη θεατρική δράση και δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες προστασίας από εξωτερικούς παράγοντες, όπως θόρυβος και θέες της πόλης, συμβάλλοντας στη μύηση του θεατή στην παράσταση.

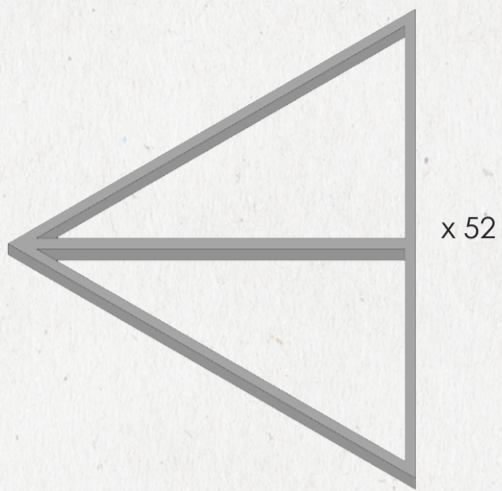
Χωροταξικά η κατασκευή τοποθετείται σε σημεία στάσης της πλατείας για να δημιουργήσει ένα τοπόσημο μέσα στο δημόσιο χώρο, ενώ ταυτόχρονα με αυτόν τον τρόπο δημιουργούνται περισσότερες θέσεις υποδοχής θεατών.

_ σκηνογραφική πρόταση

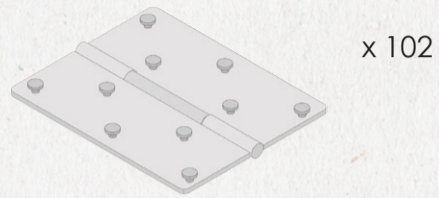
Στο συγκεκριμένο σενάριο, η κατασκευή δέχεται αντικείμενα που δημιουργούν τη σκηνογραφία της παράστασης. Η ίδια η κατασκευή υποβοηθάει τη σκηνογραφία μέσω ενσωμάτωσης του φωτισμού και των τυχών εικόνων ή χρωμάτων που μπορούν να τοποθετηθούν στα πανέλα της, αλλά δεν αποτελεί πρωταρχικό σκηνογραφικό εργαλείο.



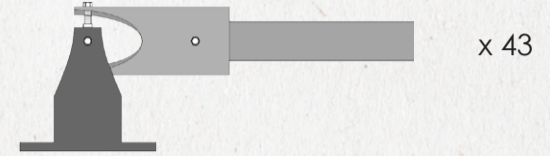
σκελετός



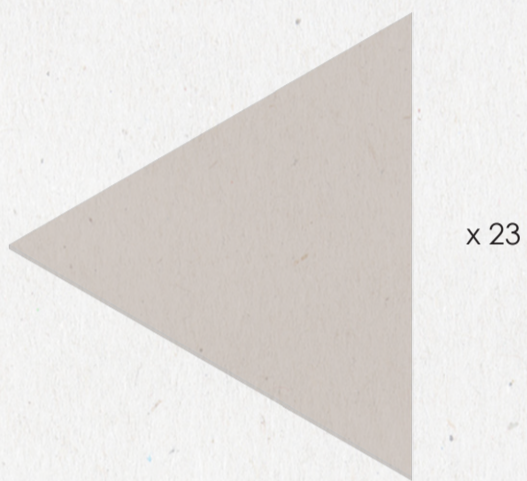
μεντεσέδες



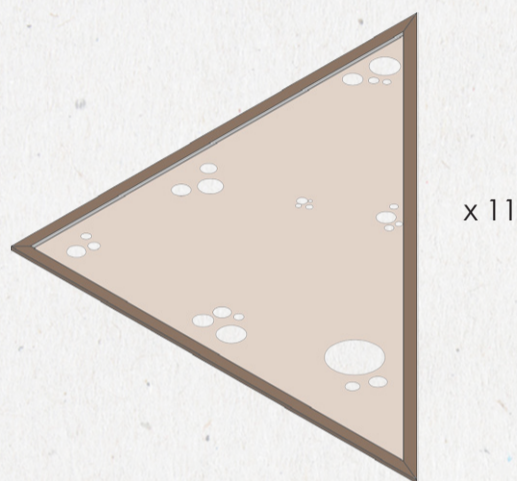
άξονες



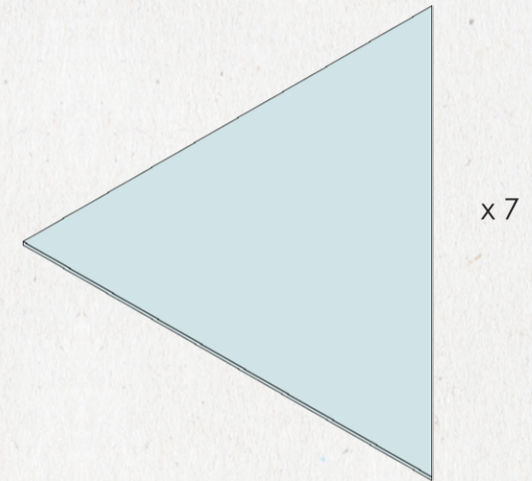
ξύλο



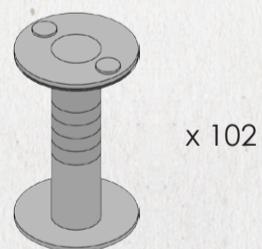
τελαρωμένο πανί



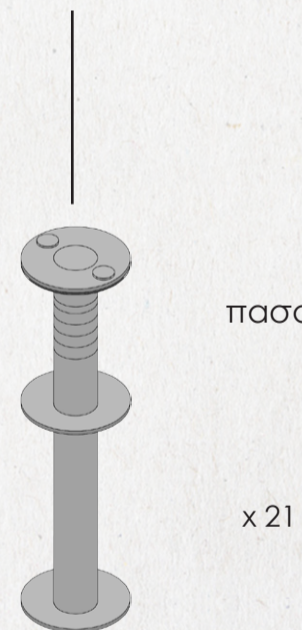
plexiglass



ροζέτες



πασαλάκια



_βήμα 1: βιδώνουμε τους μεντεσέδες μεταξύ δύο μονάδων.

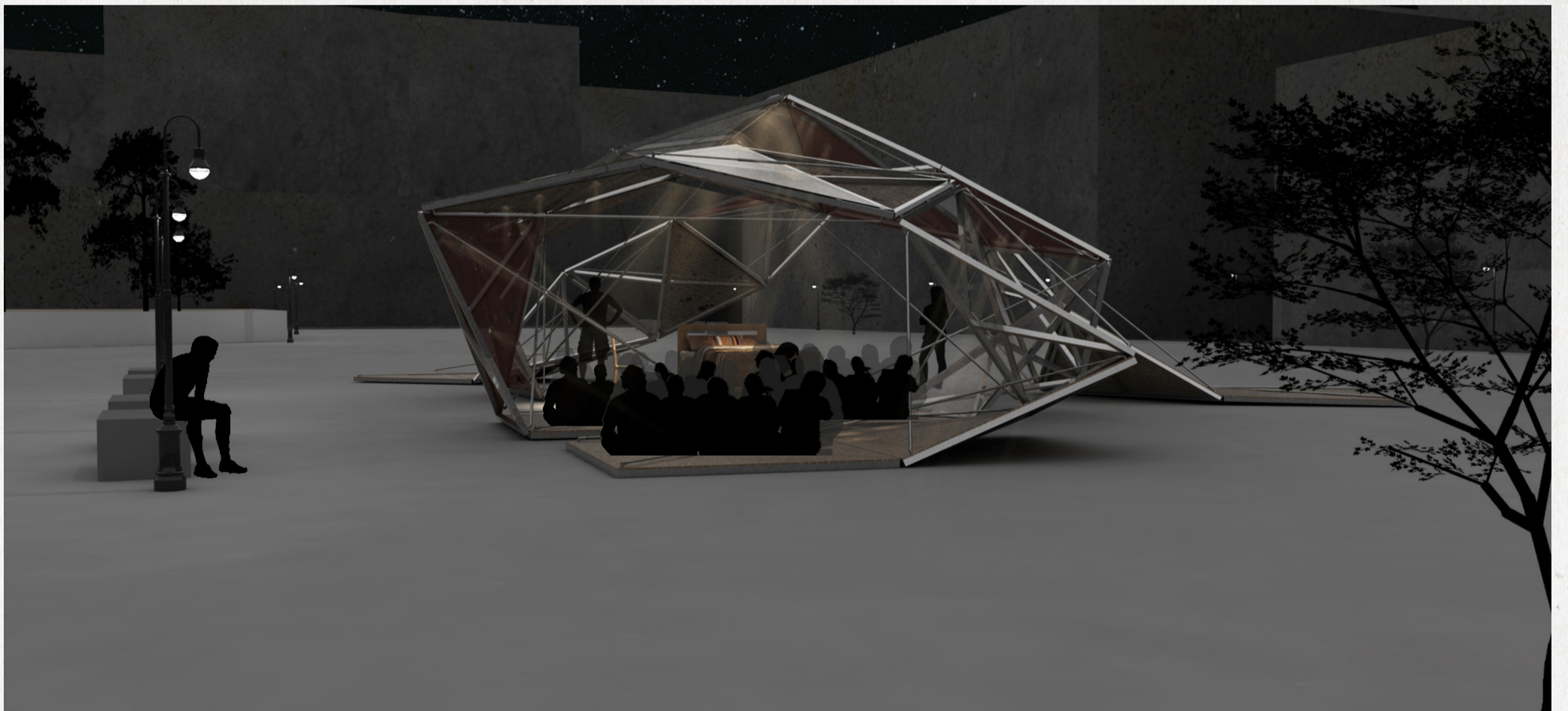
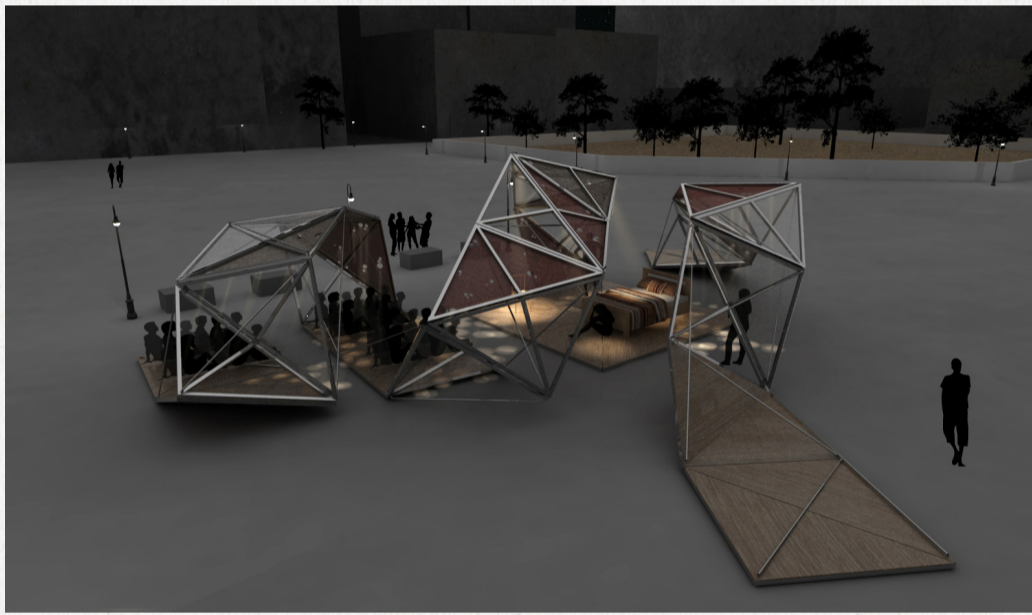
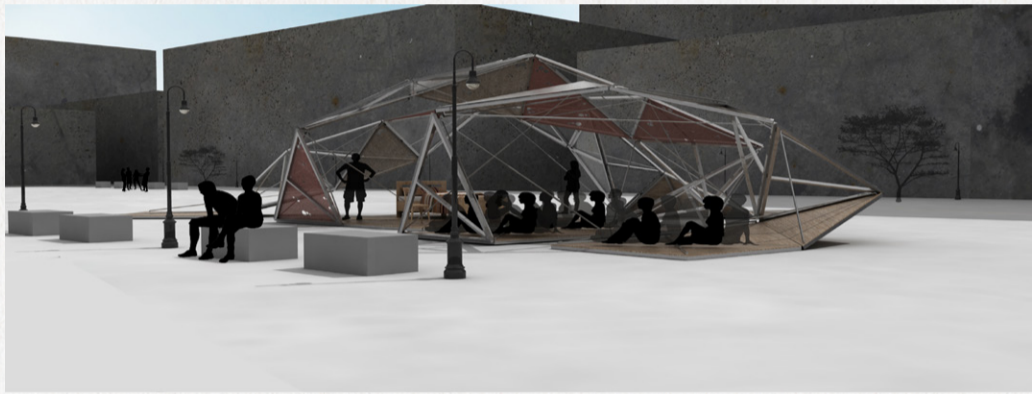
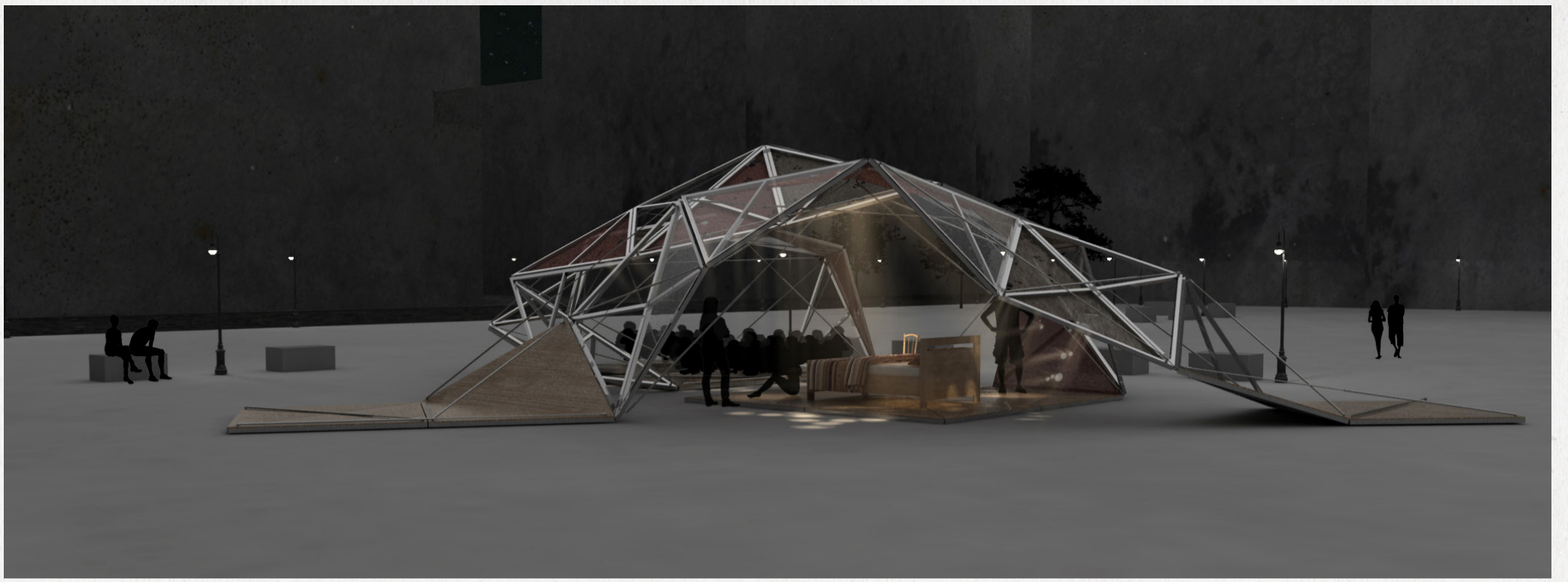
_βήμα 2: τοποθετούμε την επιθυμητή πλήρωση, για τα ξύλα και τα τελαρωμένα πανιά με τη βοήθεια της ροζέτας και για τα plexiglass με το πασαλάκι.

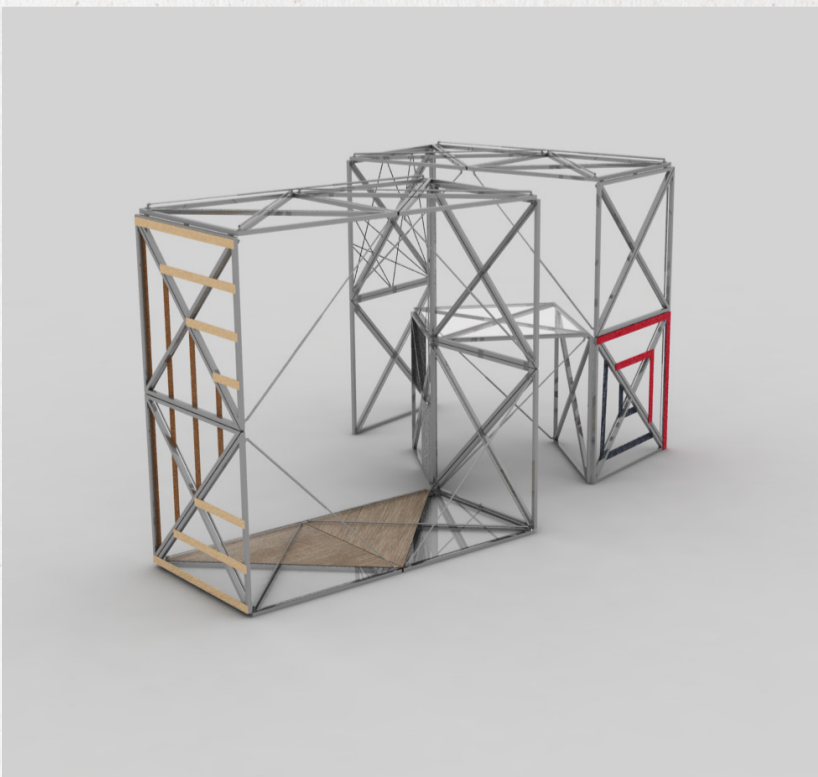
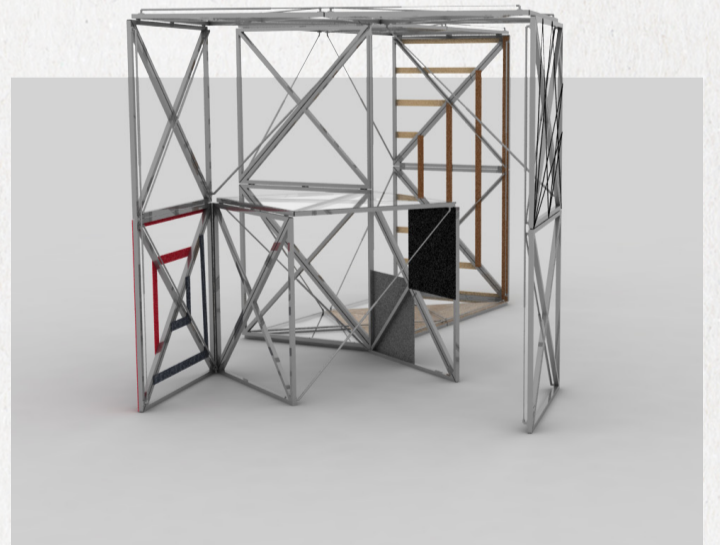
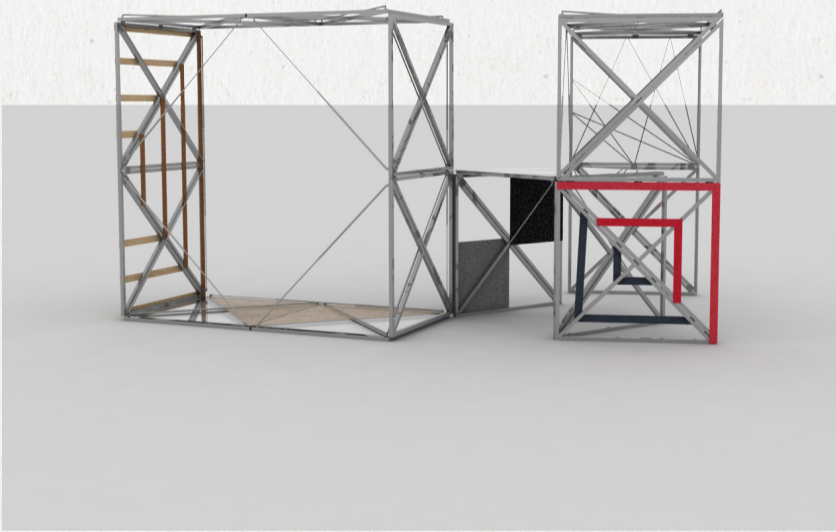
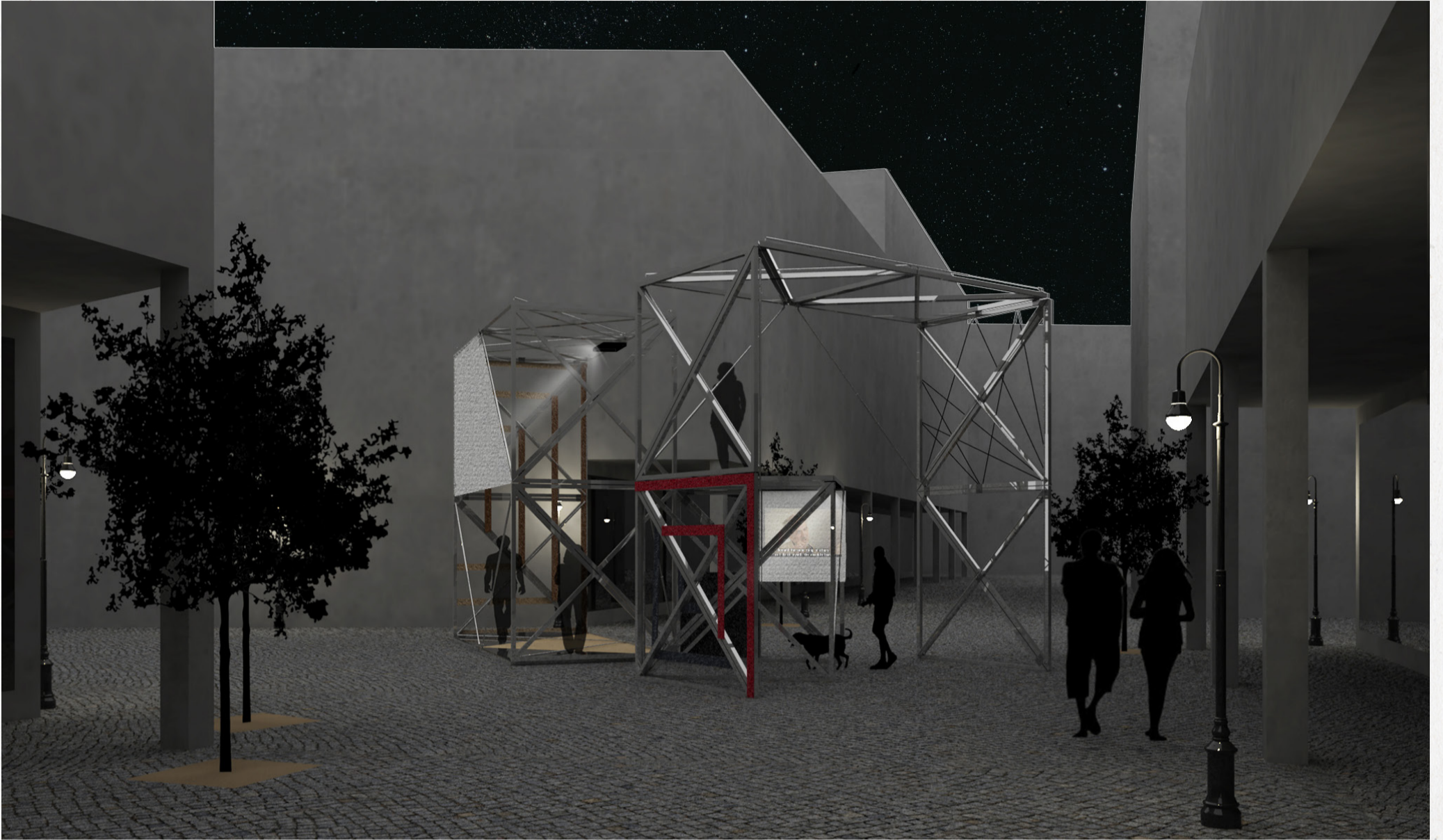
_βήμα 3: τοποθετούμε τους άξονες και ακινητοποιούμε τα τρίγωνα στην επιθυμητή θέση κατεβάζοντας το μοχλό των συγκρατήσεων.

επαναλαμβάνουμε τα βήματα για κάθε μονάδα

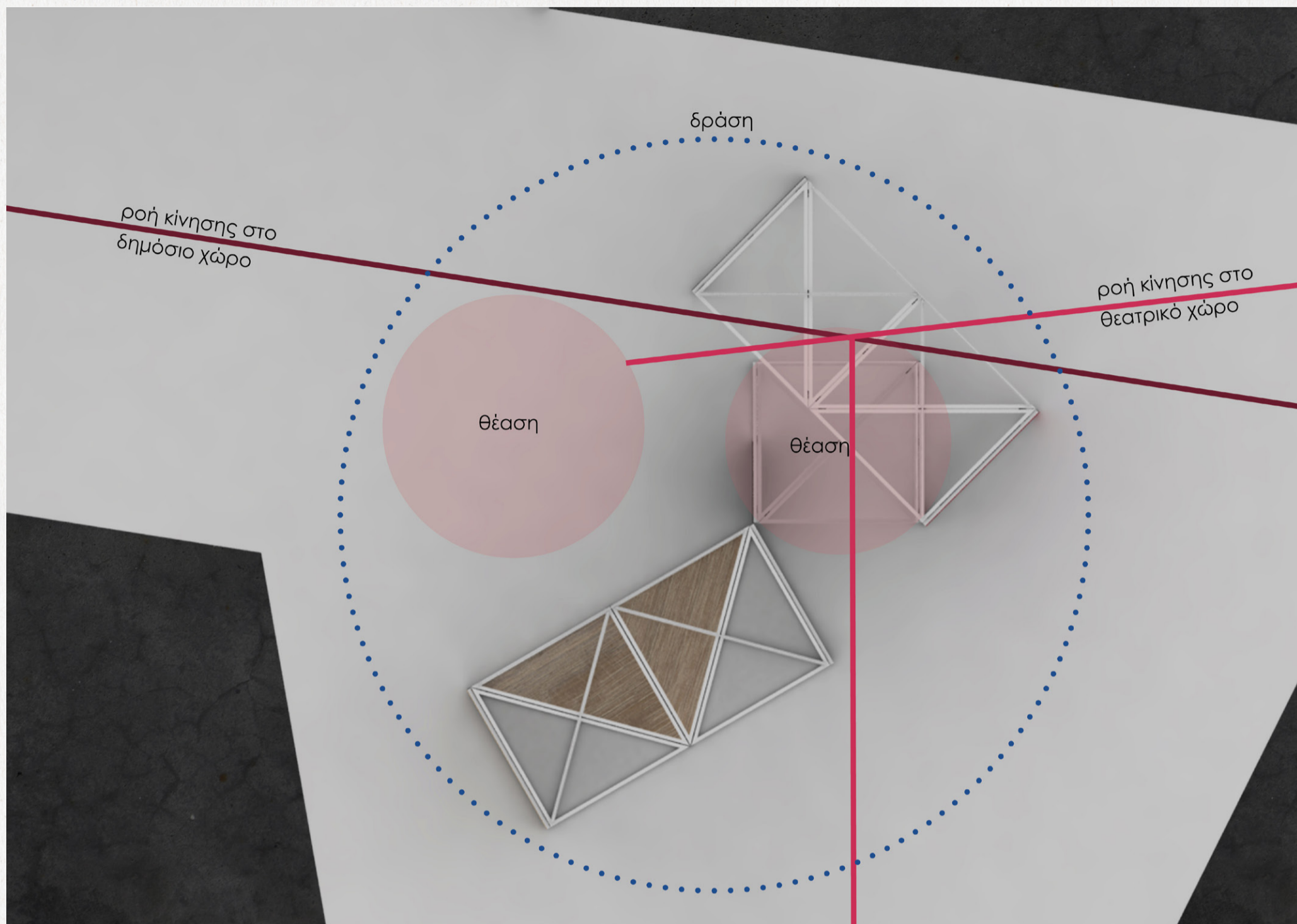
_εκτιμώμενος χρόνος συναρμολόγησης
4-6 ώρες

_ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό
4 άτομα





συνθετικό διάγραμμα



_κάλυψη κατασκευής : 50 m²

Οι μονάδες δημιουργούν ένα διαδραστικό θεατρικό χώρο, που φτάνει στα όρια του installation. Δε δημιουργούνται ξεκάθαρα όρια διαχωρισμού δράσης και θέασης, αλλά οι δυο πράξεις διαπλέκονται.

Η κατασκευή ξετυλίγεται γραμμικά σε αντίθεση με τις "καμπύλες" μορφές που εξετάζονται στα υπόλοιπα σενάρια. Η χρήση του γραμμικού συστήματος μας δείχνει τις δυνατότητες της κατασκευής και σε μια "ακραία" στατικά θέση και αναδεικνύει τη δυνατότητα επίτευξης πολλαπλών θεατρικών μορφών.

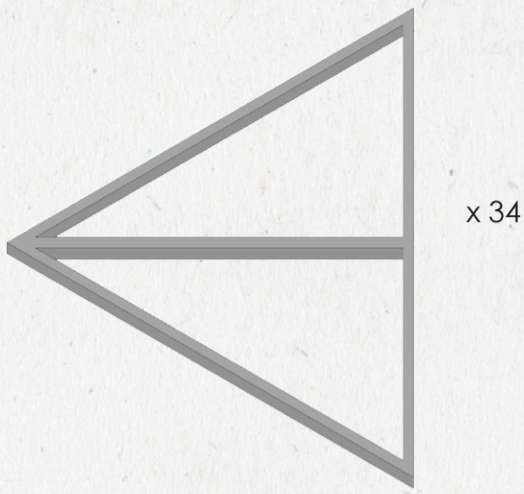
Χωροταξικά η κατασκευή τοποθετείται σε σημείο συνεχούς ροής στην πόλη χωρίς όμως να διακόπτει τη ροή αυτή αλλά δημιουργώντας περάσματα και προοπτικές οπτικές φυγές, ενσωματώνοντας την ίδια την πόλη στη θεατρική δράση.

_σκηνογραφική πρόταση

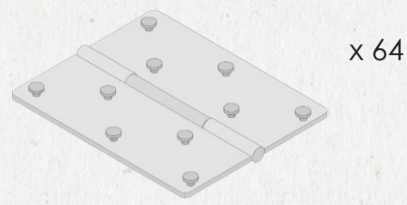
Στο συγκεκριμένο σενάριο, στο σκελετό της κατασκευής τοποθετούνται πληρώσεις από χαρτόνι που ακολουθούν τα γραμμικά μοτίβα της κατασκευής καθώς και πανιά που δημιουργούν επιφάνειες προβολών και plexiglass για την προστασία των προβολών από μη ευνοϊκές καιρικές συνθήκες.



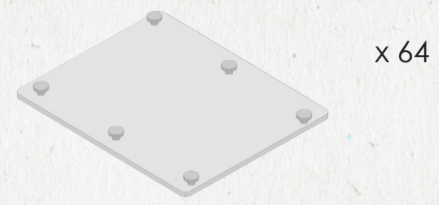
σκελετός



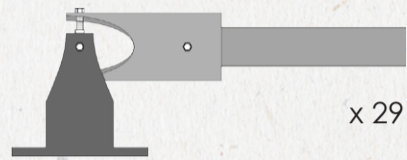
μεντεσέδες



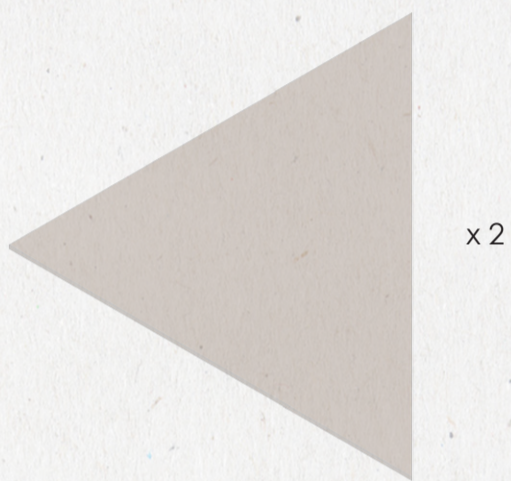
νάρθηκες



άξονες



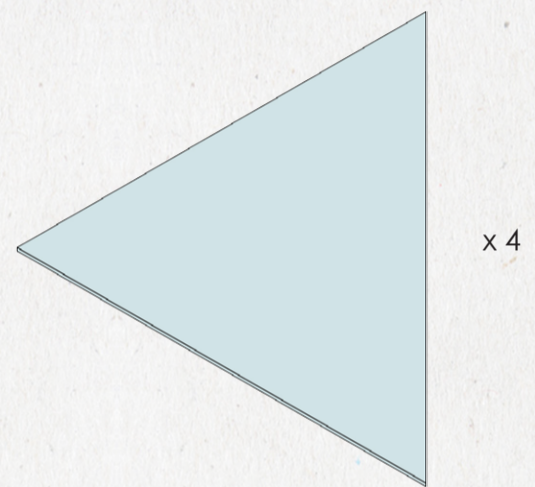
ξύλο



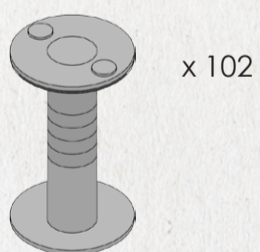
χαρτόνι



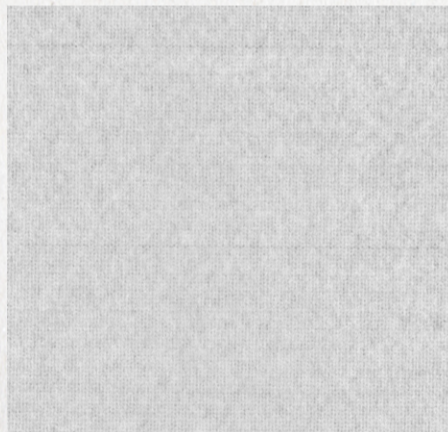
plexiglass



ροζέτες



πανιά



πασαλάκια



_βήμα 1 : βιδώνουμε τους μεντεσέδες μεταξύ δύο μονάδων.

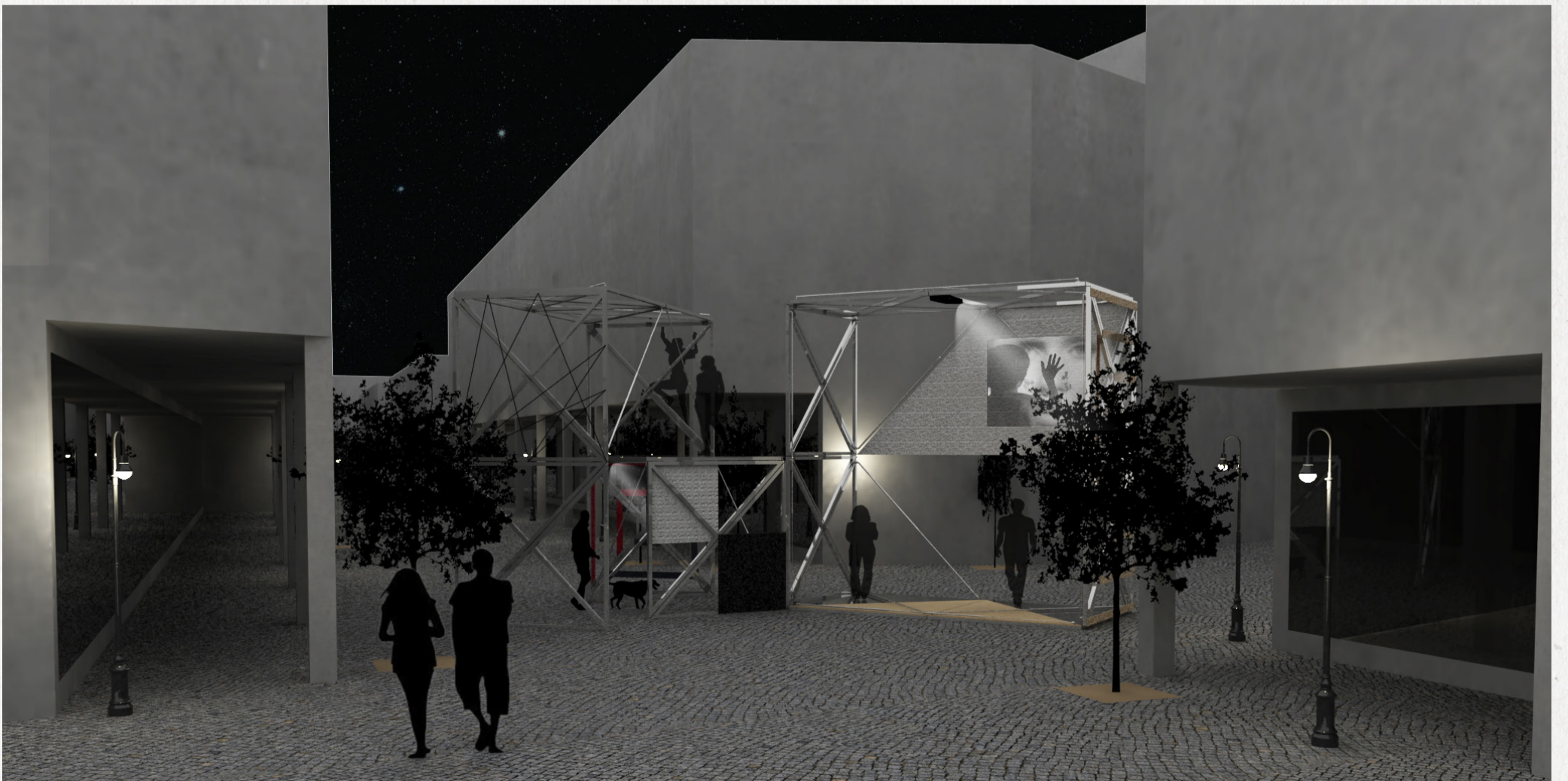
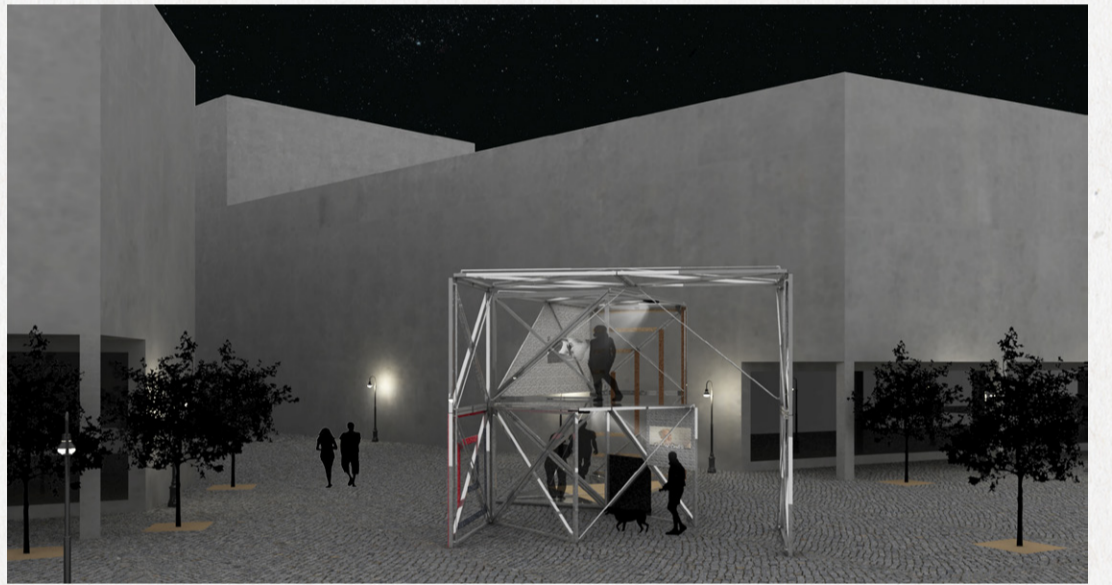
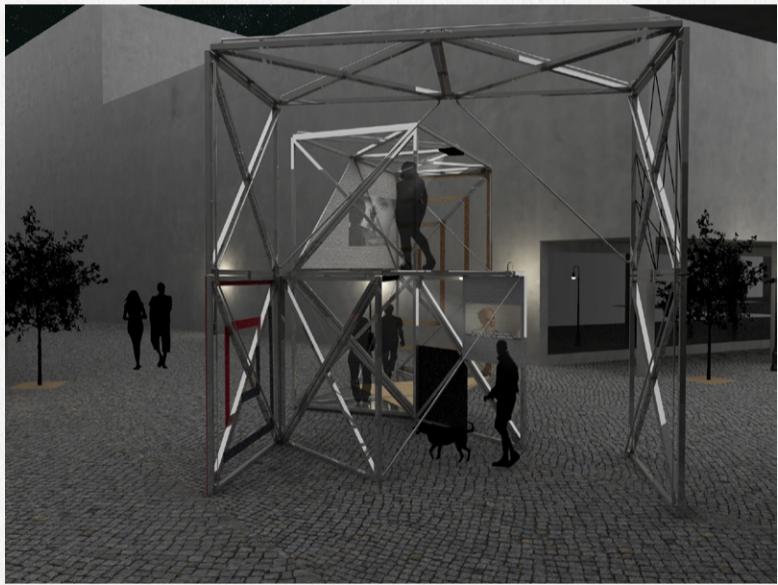
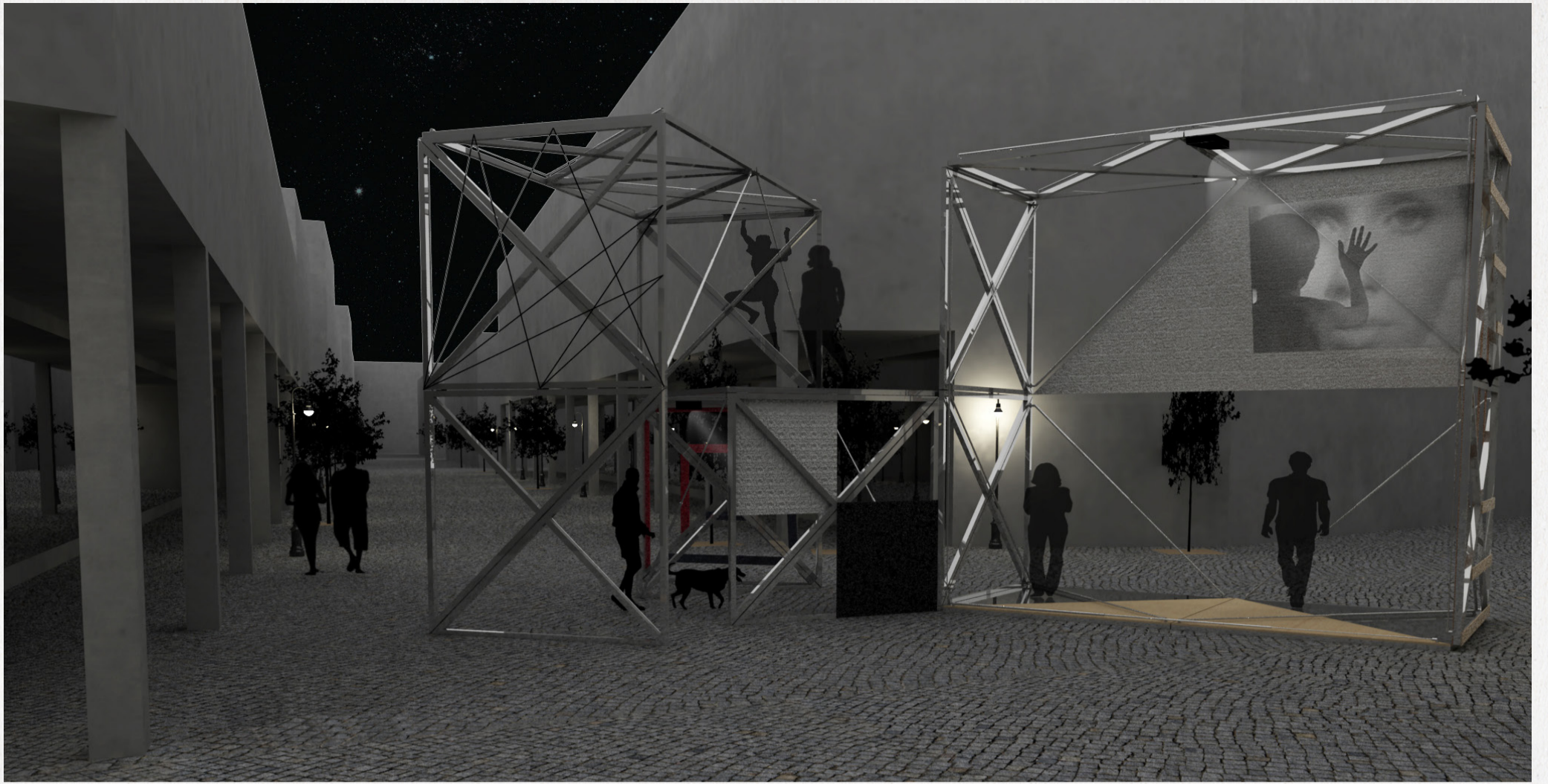
_βήμα 2 : τοποθετούμε την επιθυμητή πλήρωση με τη βοήθεια της ροζέτας και για τα plexiglass με το πασαλάκι. τα πανιά προβολής και τα χαρτόνια μπορούν να τοποθετηθούν "πρόχειρα" σε οποιοδήποτε σημείο της κατασκευής επιθυμούμε.

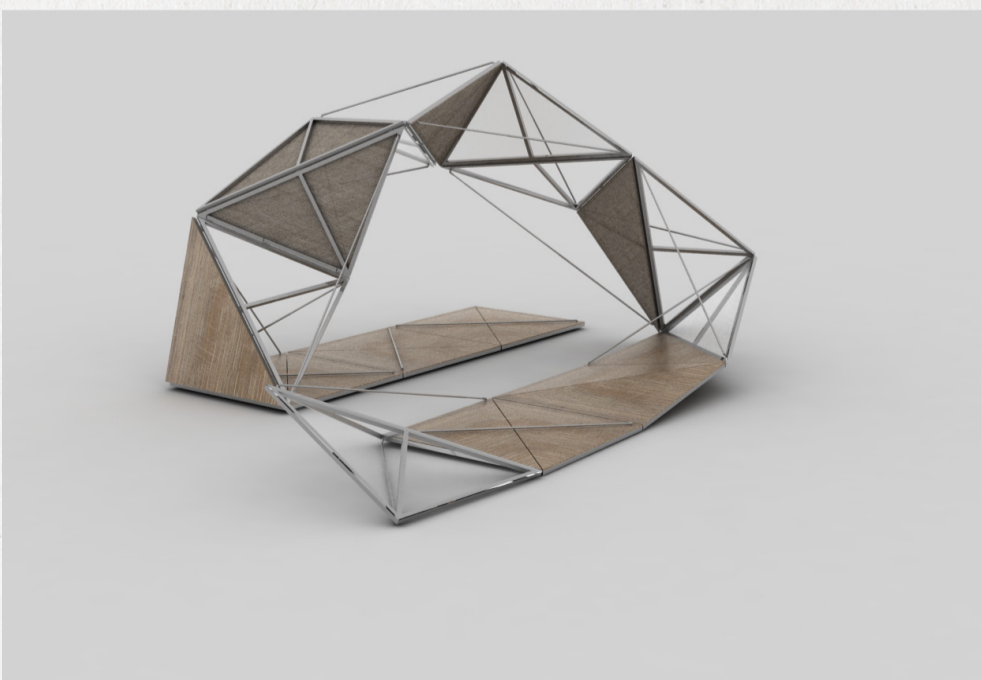
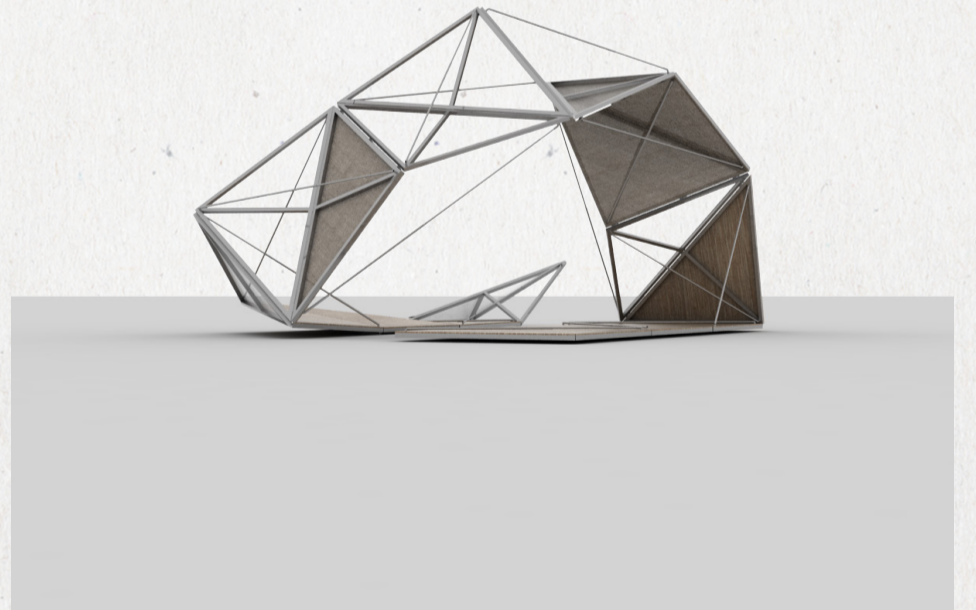
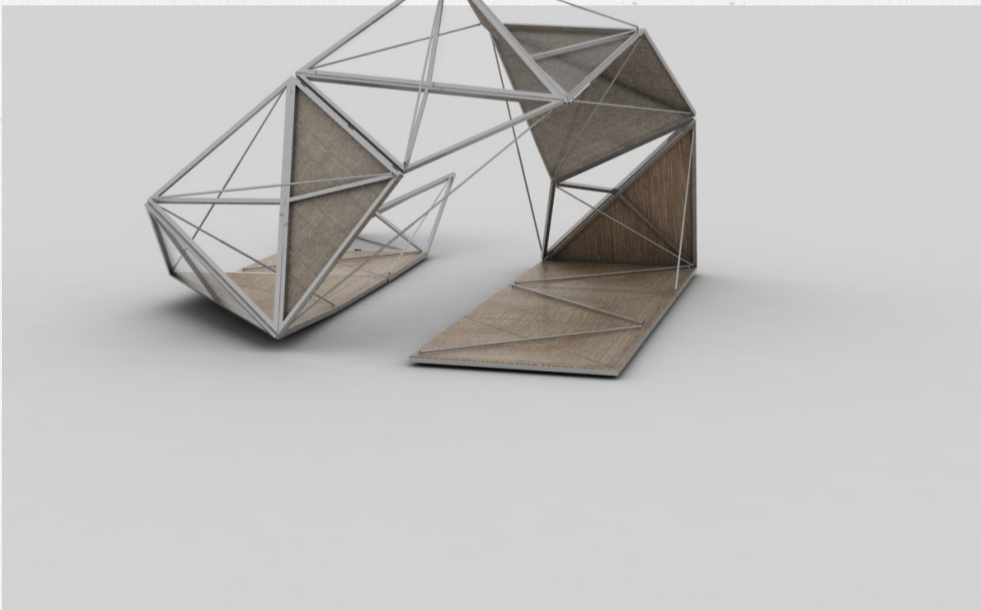
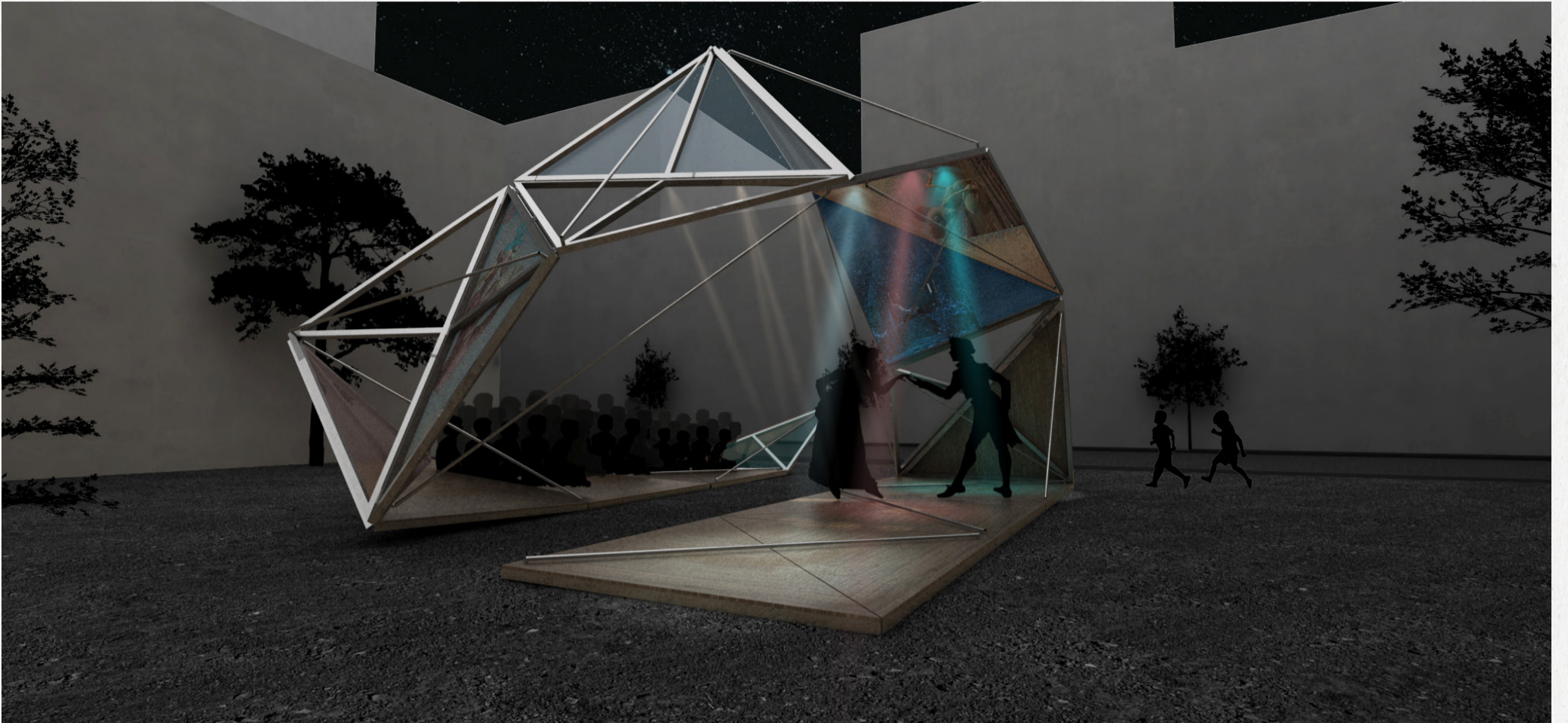
_βήμα 3: τοποθετούμε τους νάρθηκες και τους άξονες και ακινητοποιούμε τα τρίγωνα σε οριζόντιες και κατακόρυφες θέσεις κατεβάζοντας το μοχλό των συγκρατήσεων.

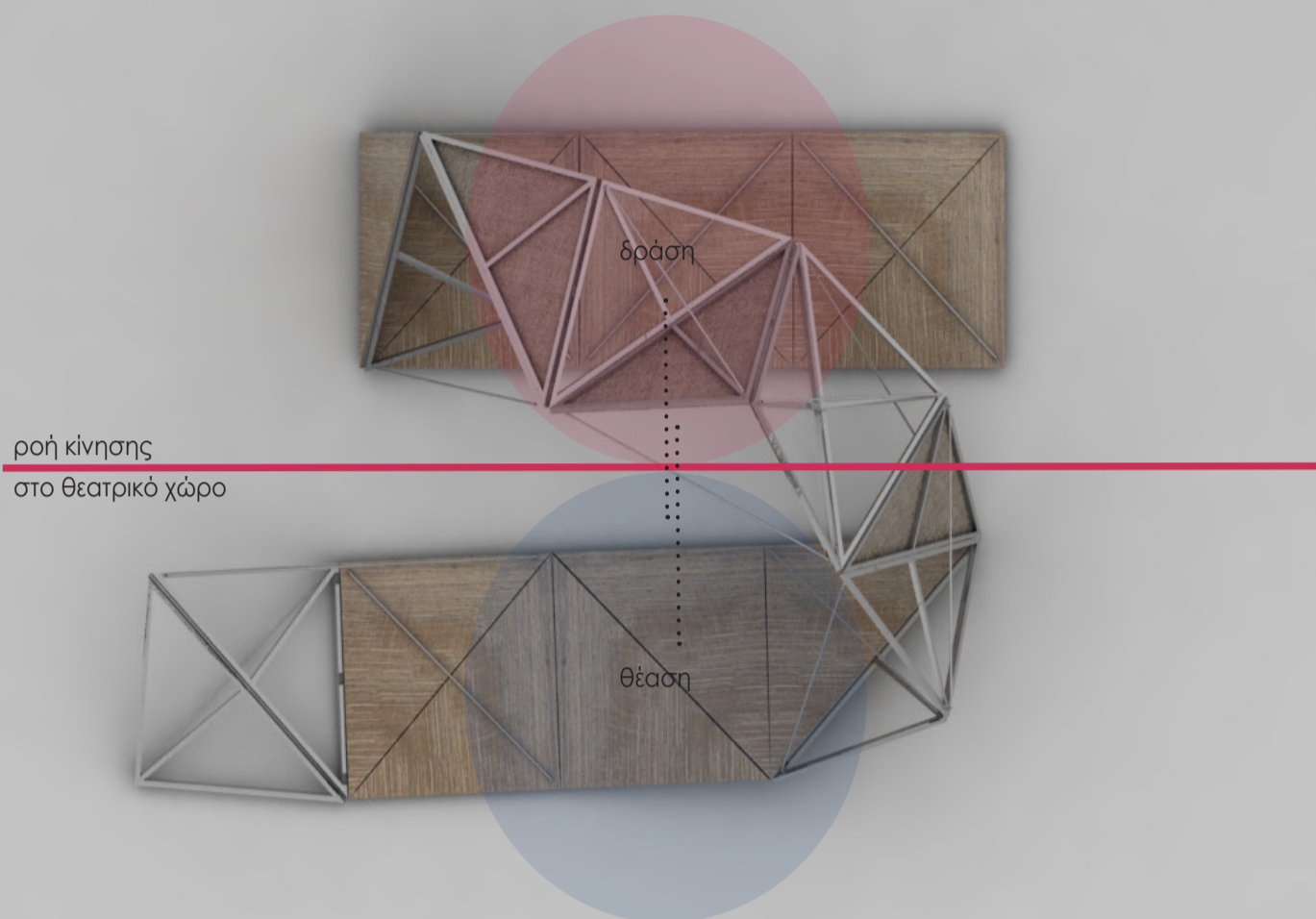
επαναλαμβάνουμε τα βήματα για κάθε μονάδα

_εκτιμώμενος χρόνος συναρμολόγησης
2-4 ώρες

_ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό
3 άτομα







_κάλυψη κατασκευής : 78 m²

Στο σενάριο αυτό η κατασκευή παρουσιάζεται σαν ένα μετωπικό παιδικό θέατρο. Οι κινήσεις στο θεατρικό χώρο έχουν απλοποιηθεί για να συμβαδίσουν με την ηλικία του κοινού και οι διαστάσεις της κατασκευής προσπαθούν να σεβαστούν την παιδική κλίμακα.

Η θεατρική πράξη και ο χώρος θέασης ορίζονται με απλότητα ενώ, για ακόμα μια φορά, μπορούν να αντιστραφούν δημιουργώντας ένα θεατρικό παιχνίδι.

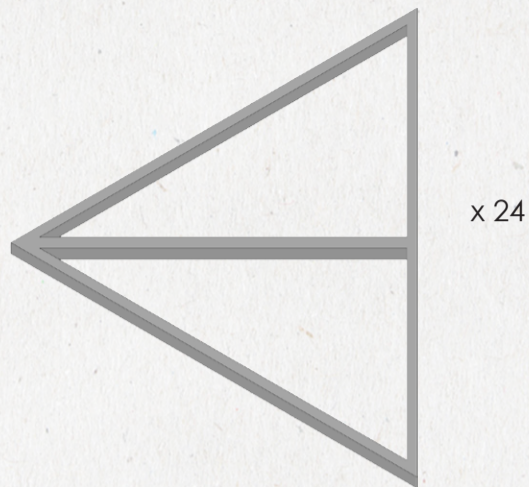
Χωροταξικά η κατασκευή τοποθετείται σε κενό οικόπεδο, στο οποίο τα παιδιά μπορούν να παρακολουθήσουν το θεατρικό έργο με ασφάλεια και σε απόσταση από τις κινήσεις της πόλης.

_σκηνογραφική πρόταση

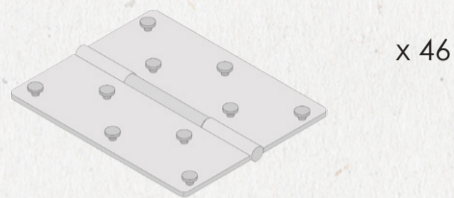
Τα πανιά της κατασκευής εμπλουτίζονται με εικόνες που συμμετέχουν στη θεατρική δράση. Οι φωτισμοί είναι έντονοι και πολύχρωμοι και σε συνδυασμό με τα χρωματιστά plexiglass προσπαθούν να δημιουργήσουν μια ατμόσφαιρα παραμυθιού. Δεν αποκλείεται και η χρήση αντικειμένων.



σκελετός



μεντεσέδες



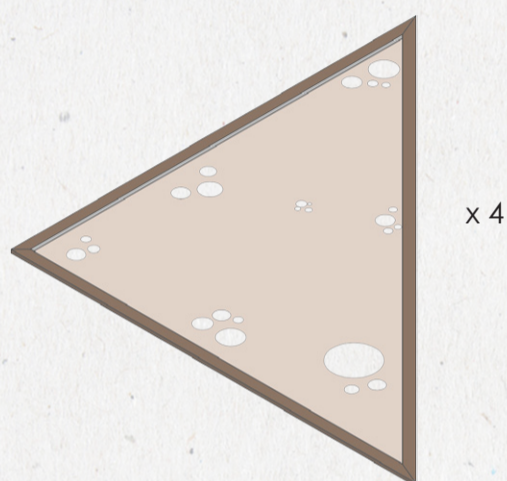
άξονες



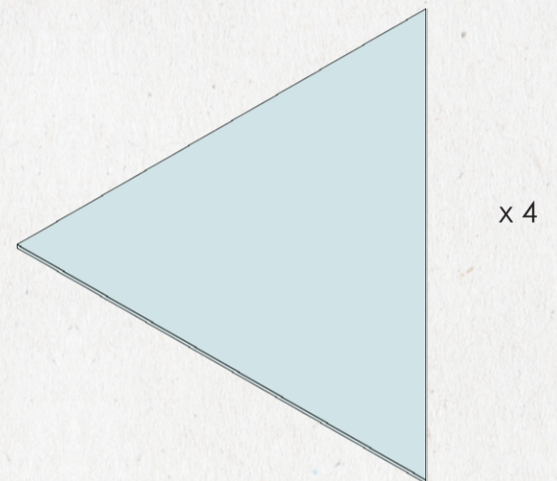
ξύλο



τελαρωμένο πανί

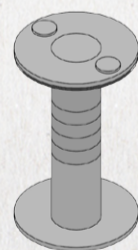


plexiglass



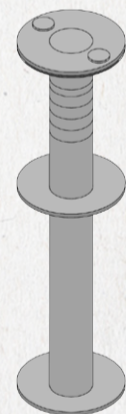
ροζέτες

x 48



πασαλάκια

x 12



_βήμα 1 : βιδώνουμε τους μεντεσέδες μεταξύ δύο μονάδων.

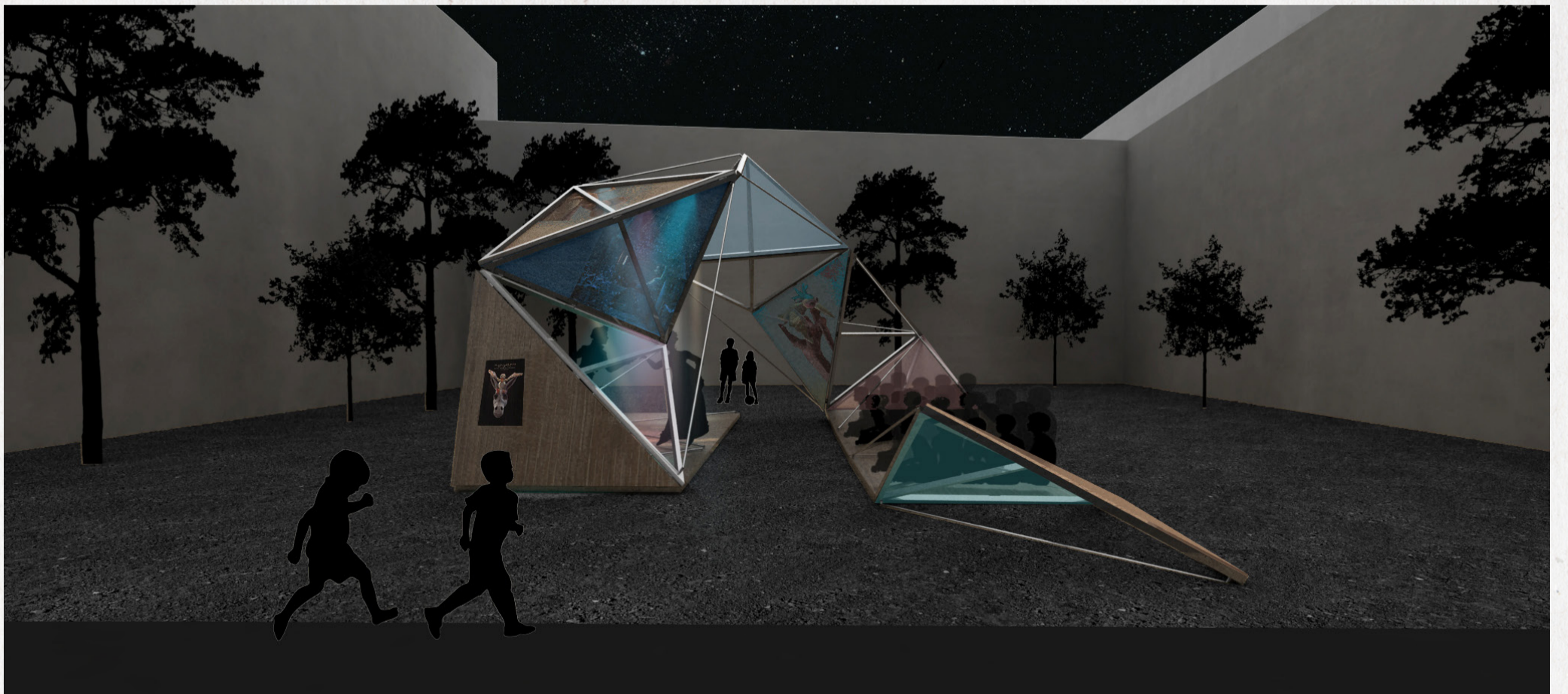
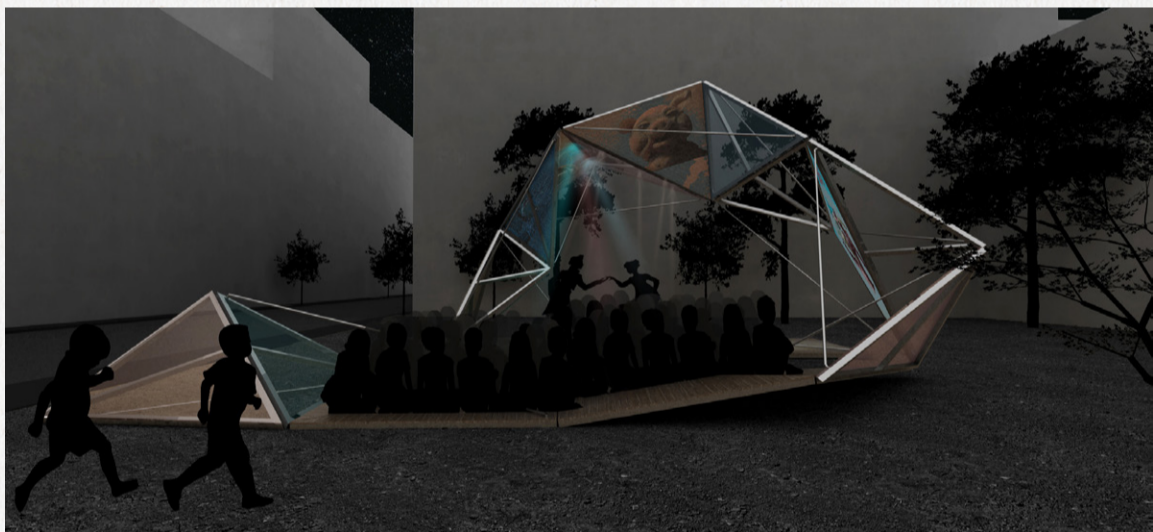
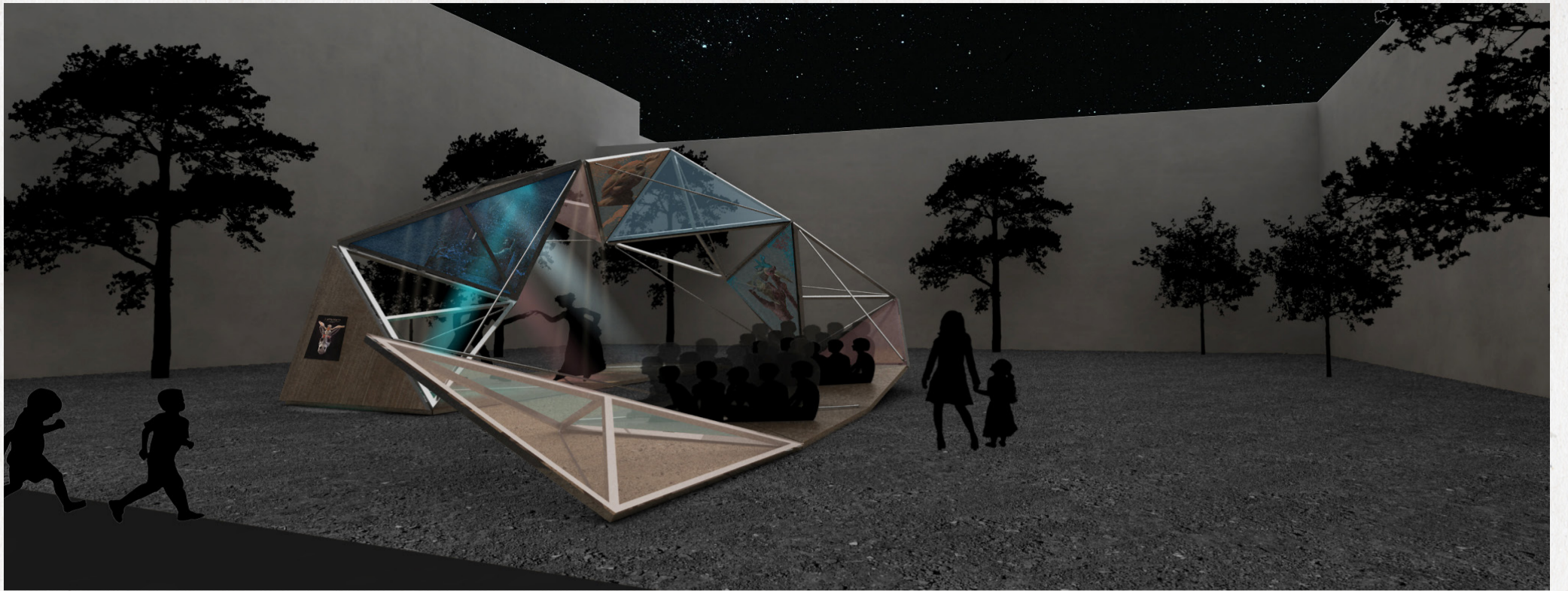
_βήμα 2 : τοποθετούμε την επιθυμητή πλήρωση, για τα ξύλα και τα τελαρωμένα πανιά με τη βοήθεια της ροζέτας και για τα plexiglass με το πασαλάκι.

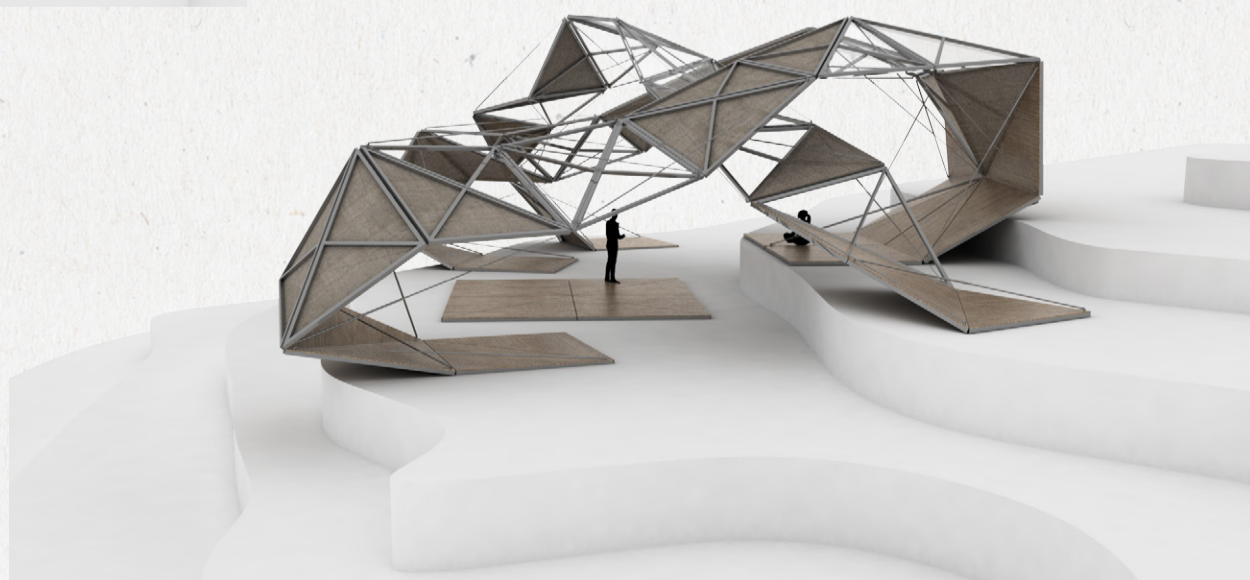
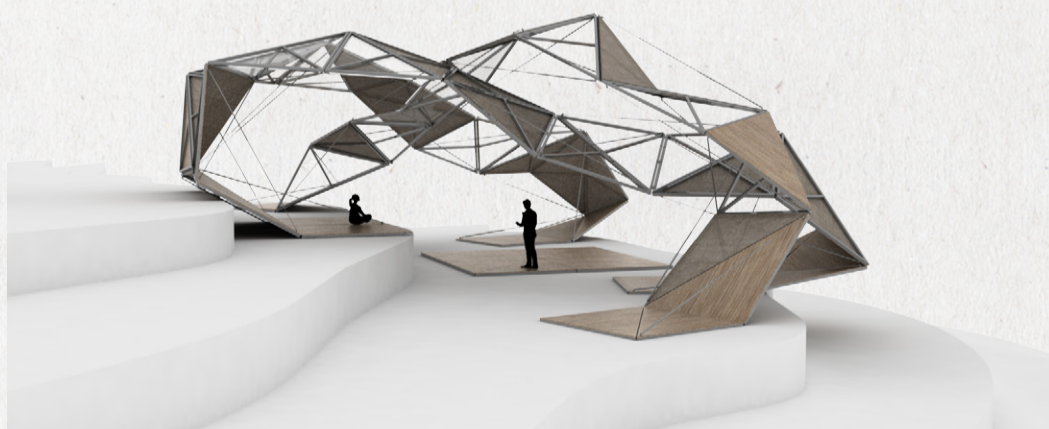
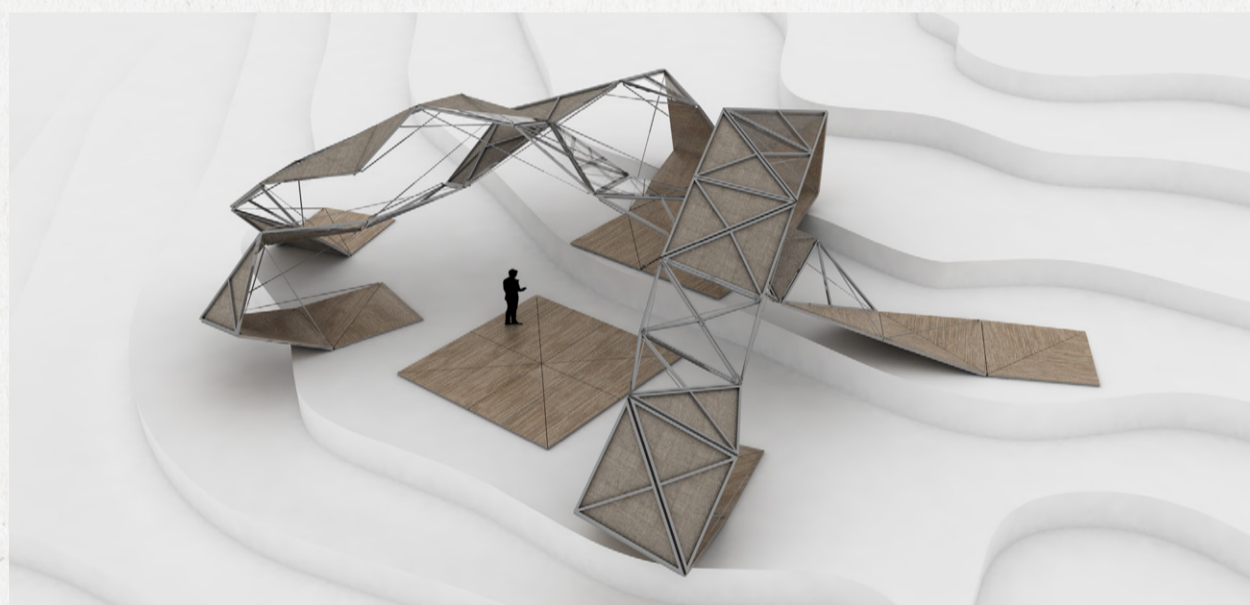
_βήμα 3: τοποθετούμε τους άξονες και ακινητοποιούμε τα τρίγωνα στην επιθυμητή θέση κατεβάζοντας το μοχλό των συγκρατήσεων.

επαναλαμβάνουμε τα βήματα για κάθε μονάδα

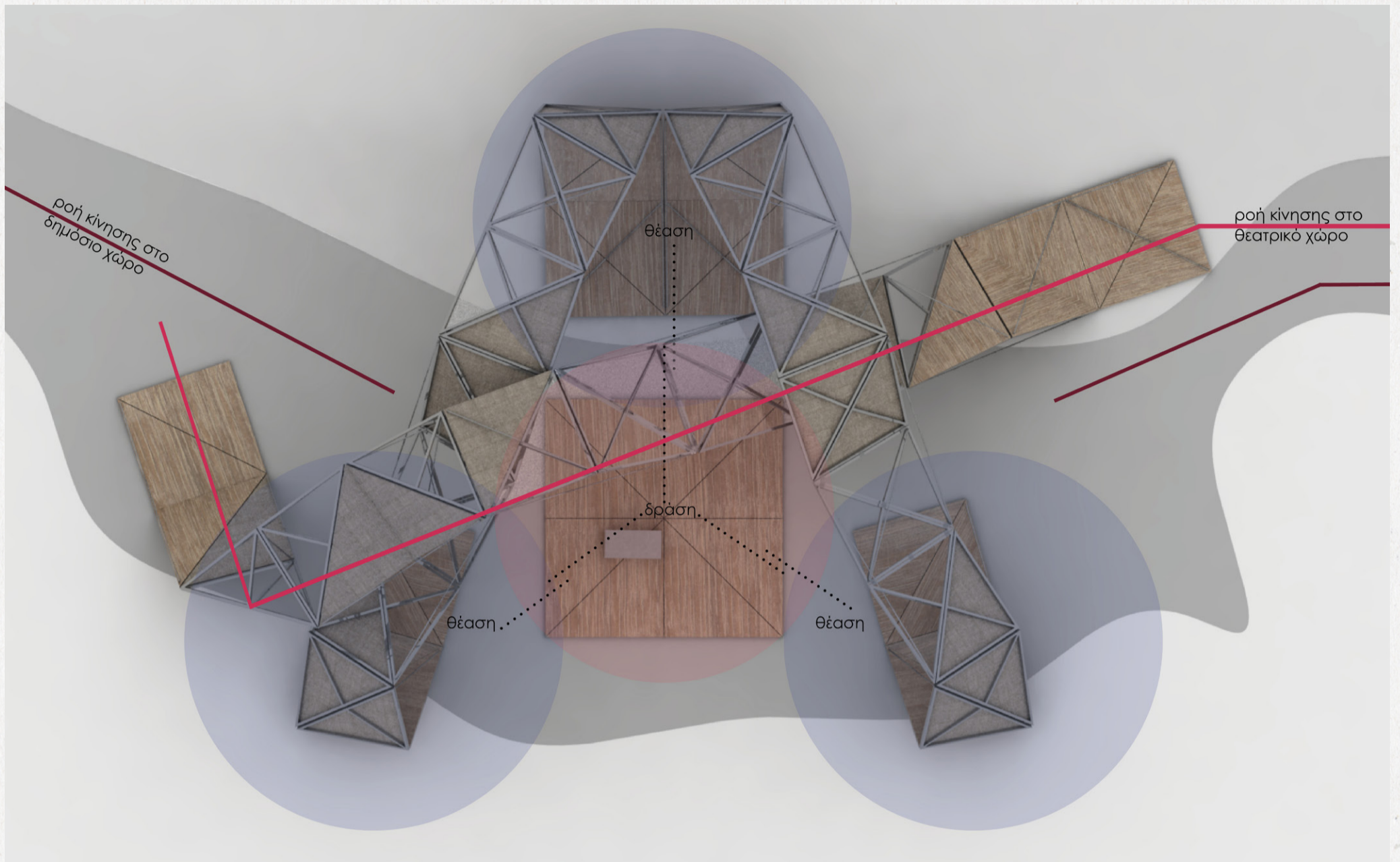
_εκτιμώμενος χρόνος συναρμολόγησης
2-3 ώρες

_ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό
3 άτομα





συνθετικό διάγραμμα



_ κάλυψη κατασκευής : 320 m²

Η κατασκευή ξεδιπλώνεται σε περιμετρικό θέατρο που επιτρέπει τη διάσπαση του ορίου δράσης - θέασης μέσω της εναλλαγής των θέσεων τους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση η θεατρική πράξη τοποθετείται στο κέντρο της κατασκευής και μετατρέπεται στο σημαίνον χωρίς όμως να αποκλείεται η δυνατότητα μεταφοράς του κέντρου στον θεατή.

Στο σενάριο αυτό, η κατασκευή μέσω μιας αφιδωτής κίνησης δημιουργεί ένα κέλυφος φιλοξενίας της παράστασης και των επί μέρους λειτουργιών της, αφήνοντας όμως οπτικές φυγές και διατηρώντας τη σχέση με το περιβάλλον καθώς οι συνθήκες του τόπου δεν είναι αποτρεπτικές προς τη θεατρική δράση.

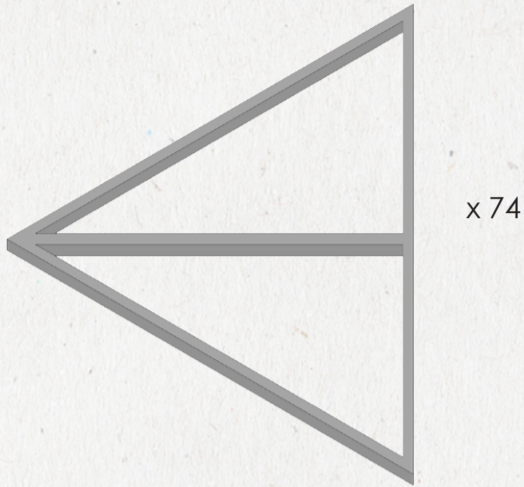
Χωροταξικά η κατασκευή τοποθετείται παράλληλα στον άξονα κίνησης στο φυσικό τοπίο, δέχεται τις ροές από αυτό και τις απορρέει ξανά στο δημόσιο χώρο.

_σκηνογραφική πρόταση

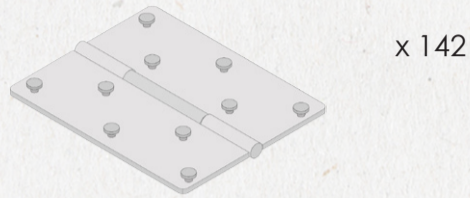
Σε αυτή την περίπτωση η ίδια η κατασκευή πέρα από την παραγωγή θεατρικού χώρου συμβάλλει και στην παραγωγή σκηνογραφίας της παράστασης. Τελαρωμένα πανιά με εικόνες που προσαρμόζονται στο σκελετό της κατασκευής και φωτισμός δημιουργούν το υπόβαθρο για την θεατρική δράση.



σκελετός



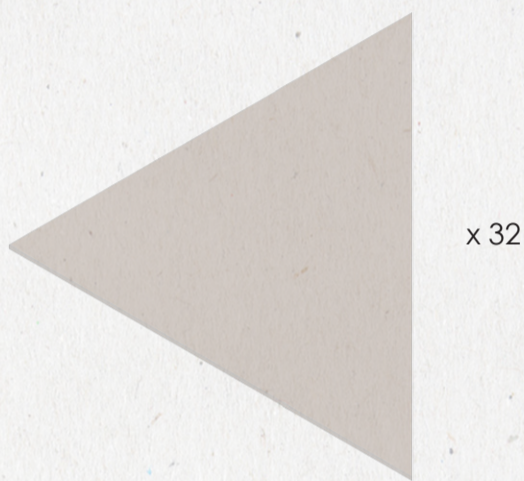
μεντεσέδες



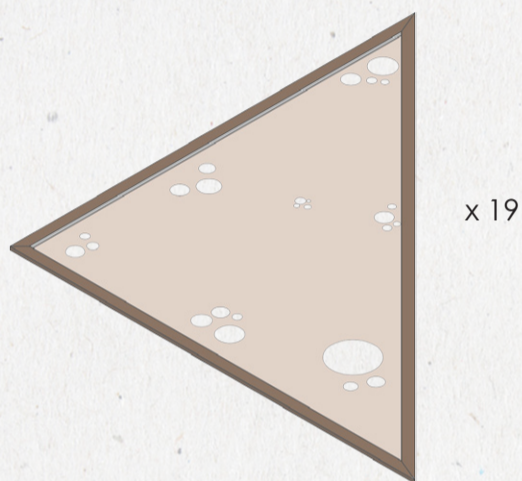
άξονες



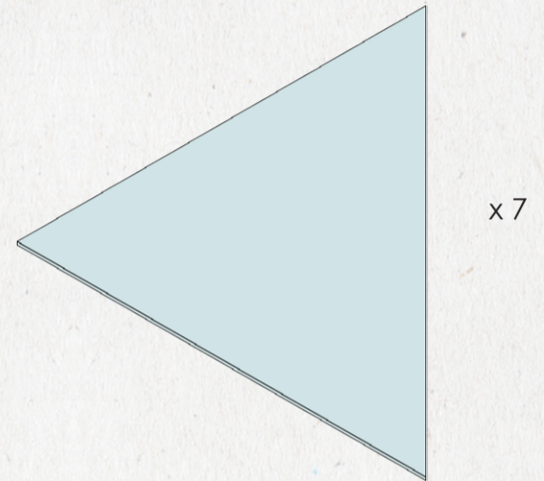
ξύλο



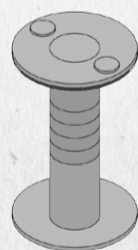
τελαρωμένο πανί



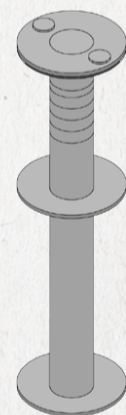
plexiglass



ροζέτες
x 153



πασαλάκια
x 21



_βήμα 1 : βιδώνουμε τους μεντεσέδες μεταξύ δύο μονάδων.

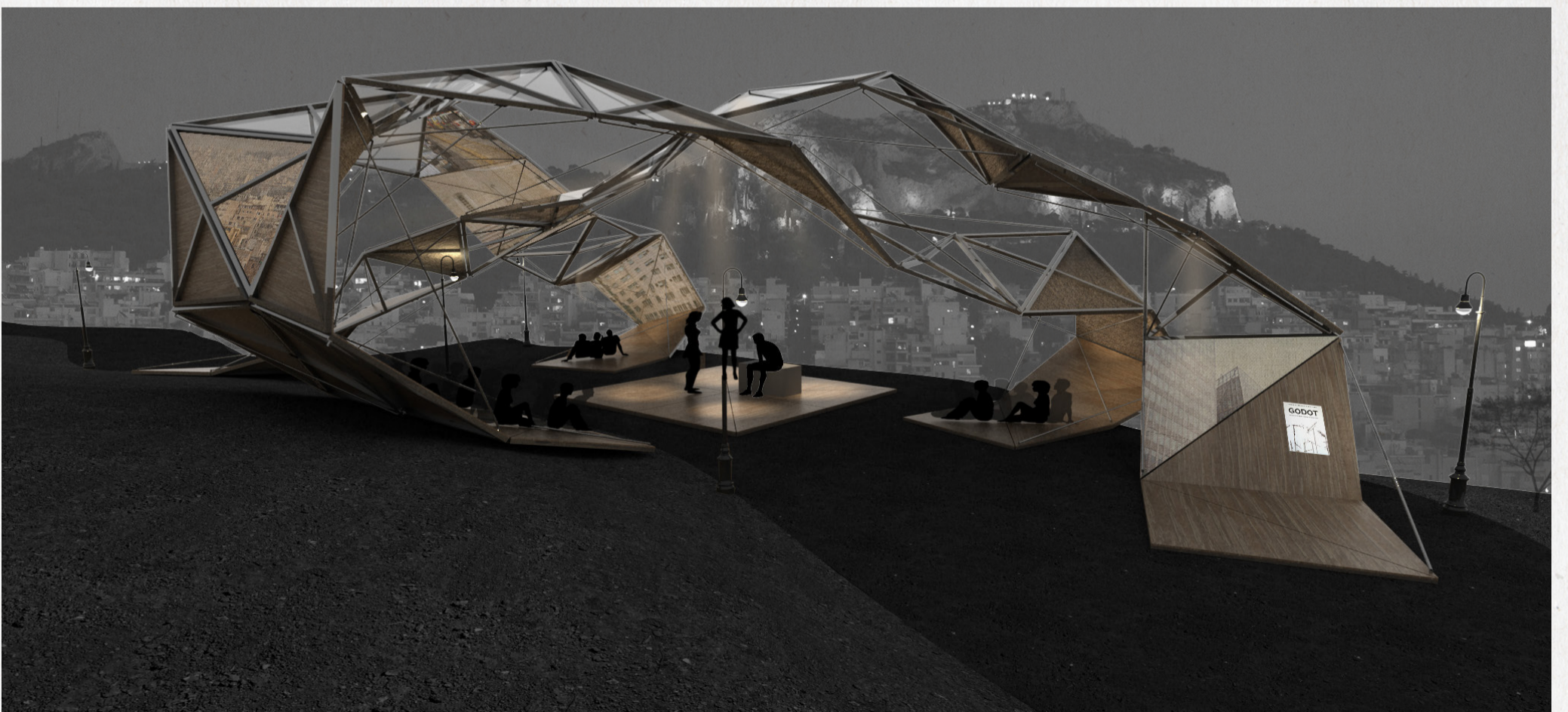
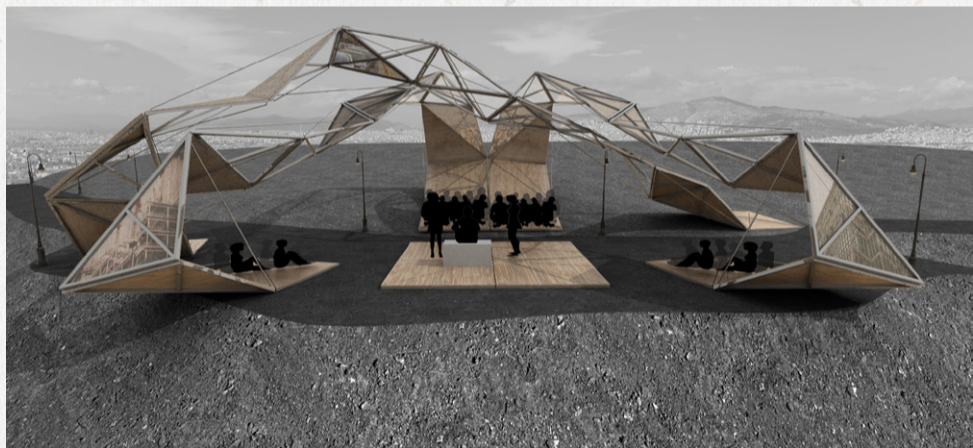
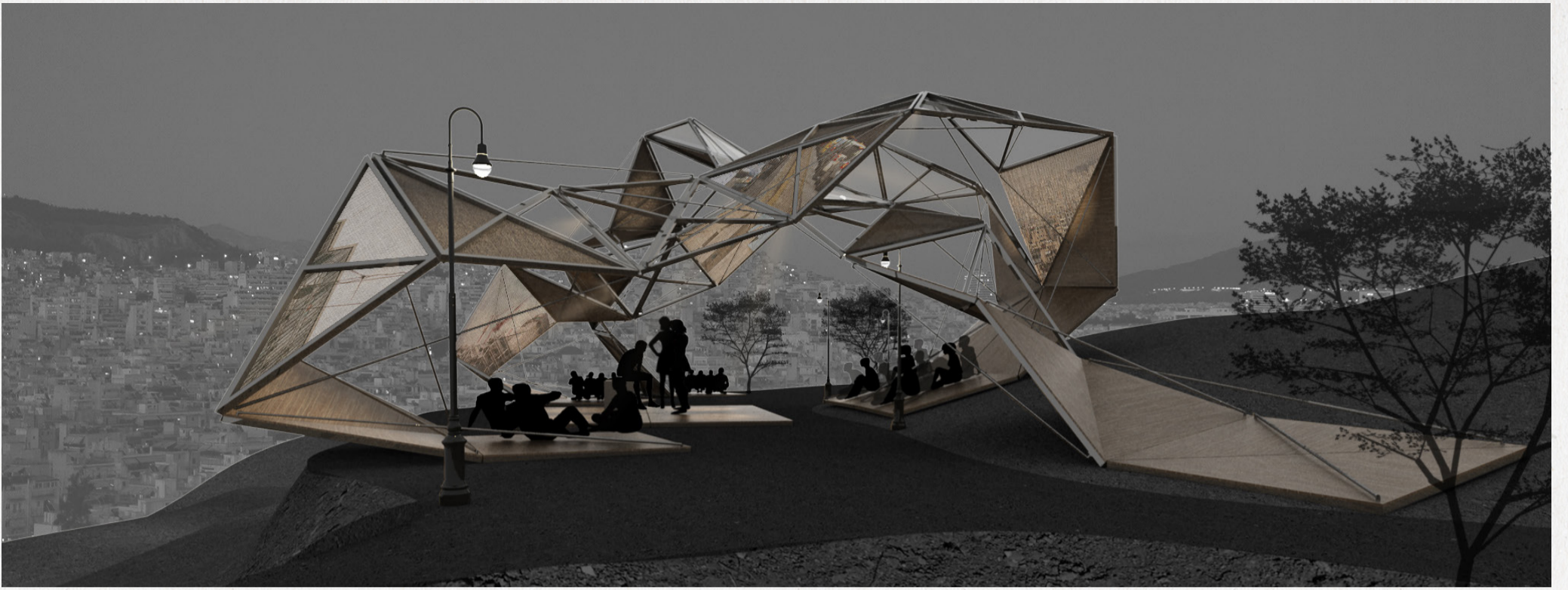
_βήμα 2 : τοποθετούμε την επιθυμητή πλήρωση, για τα ξύλα και τα τελαρωμένα πανιά με τη βοήθεια της ροζέτας και για τα plexiglass με το πασαλάκι.

_βήμα 3 : τοποθετούμε τους άξονες και ακινητοποιούμε τα τρίγωνα στην επιθυμητή θέση κατεβάζοντας το μοχλό των συγκρατήσεων.

επαναλαμβάνουμε τα βήματα για κάθε μονάδα

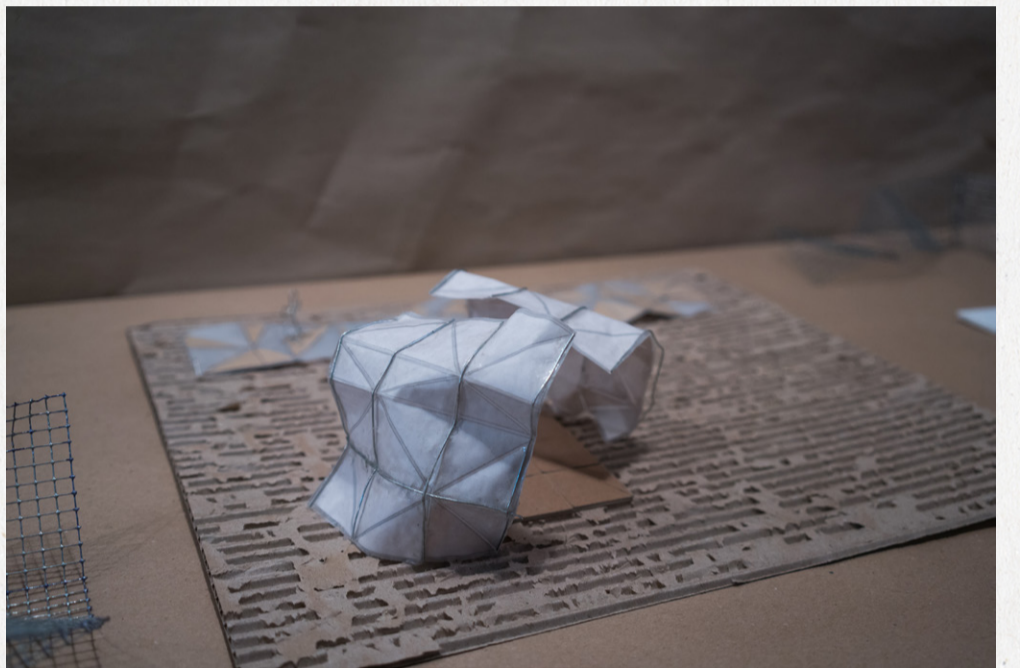
_εκτιμώμενος χρόνος συναρμολόγησης
5-7 ώρες

_ελάχιστο ανθρώπινο δυναμικό
4 άτομα

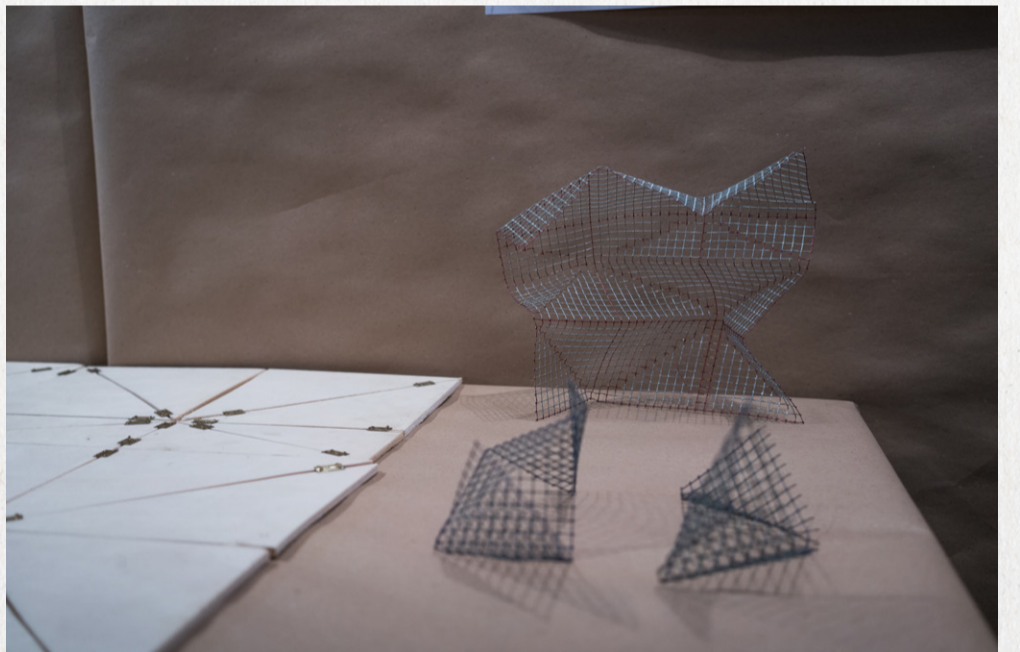


—μέρος ΤΡΙΤΟ
σκίτσα και φωτογραφίες μακετών





μακέτες εργασίας



μακέτες σεναρίων 1-3
κλίμακα 1:50

